

ความปลอดภัยและสิทธิของคุณในโรงงาน

วิธีไม่ให้บาดเจ็บ และวิธีได้รับสิ่งที่คุณควรได้

สำหรับทุกคนที่เริ่มทำงานในสถานประกอบการผลิตที่ปูซาน อุลซาน หรือคยองนัม

ชื่อ

บริษัท

แผนก · ตำแหน่งงาน

วันเริ่มงาน

เผยแพร่ 2026-08-18 · ประมาณ 39 หน้า · biz360.kr

คำแปลนี้จัดทำโดย AI และยังไม่ผ่านการตรวจทานโดยมนุษย์ หากพบข้อผิดพลาด โปรดแจ้งเราที่ biz360.kr/contact เราจะแก้ไขในฉบับถัดไป สำหรับกฎความปลอดภัย ให้ยึดต้นฉบับภาษาเกาหลีและคำสั่งหน้างานเป็นหลัก

สารบัญ

ภาค 1 · ความปลอดภัยและสิทธิ

— หลักการความปลอดภัยในอุตสาหกรรม · การป้องกันเพลิงไหม้และการป้องกันความปลอดภัยจากเหตุเพลิงไหม้ · ความปลอดภัยทางไฟฟ้า · หลักการจัดการสิ่งแวดล้อม · การจัดการความปลอดภัยของสารเคมี · สิทธิของผู้ปฏิบัติงานและกฎหมายแรงงาน

เกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้

หนังสือเล่มนี้บรรจุโมดูลความปลอดภัยและสิทธิทั้ง 6 โมดูลแบบเต็ม ไม่ได้ดัดทอนแม้แต่บรรทัดเดียว เนื้อหาเหมือนกับฉบับภาษาเกาหลี ส่วนเรื่องเอกสารราชการเมื่อย้ายเข้ามาและการฝึกอบรมตามสายงาน อยู่ในฉบับอื่นที่ biz360.kr/guidebook

กฎหมายและกำหนดเวลาอ้างอิงตามวันที่เผยแพร่ เรื่องความปลอดภัยให้ยึดคำสั่งหน่วยงานและระเบียบของสถานประกอบการเป็นหลัก หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ค่าปรึกษาทางกฎหมาย

ความปลอดภัยและสิทธิ

ไม่บาดเจ็บมาก่อน จากนั้นคือการได้รับสิ่งที่คุณควรได้

ความปลอดภัยและสิทธิ

ตั้งแต่สิทธิของลูกจ้างตามกฎหมายความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ไปจนถึงอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล อัคคีภัย ไฟฟ้า สารเคมี และสิ่งแวดล้อม

หลักการความปลอดภัยในอุตสาหกรรม

ความปลอดภัยไม่ใช่การเลือก แต่เป็นหน้าที่

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- เข้าใจเนื้อหาพื้นฐานของกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน
- สวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) ให้ถูกต้อง
- การฝึกวิธีรับมือกับสถานการณ์อันตราย

สรุปกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน

เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน หน้าที่ของนายจ้างในการดูแลความปลอดภัย ขั้นตอนการรายงานอุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม และเงื่อนไขการเข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพ

ทำไมจึงต้องรู้จักกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน

ทุกคนที่ทำงานในสถานที่ผลิตต่างมีสิทธิ์ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน (กฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน) กฎหมายนี้ได้รับการแก้ไขหลายครั้งตั้งแต่ปี 1981 และได้ช่วยลดอุบัติเหตุในสถานที่ทำงานของเกาหลีใต้มาอย่างต่อเนื่อง แม้คุณจะเป็นพนักงานใหม่ คุณก็ต้องรู้จักประเด็นสำคัญ 4 ประการที่ต้องรู้ภายในสัปดาห์แรกของการทำงาน

1. สิทธิ 4 ประการของผู้ปฏิบัติงาน

- **สิทธิในการรับรู้ข้อมูล:** มีสิทธิ์รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีที่ใช้ในสถานที่ทำงาน เครื่องจักรที่มีความเสี่ยง และสถิติอุบัติเหตุ บริษัทต้องเผยแพร่ MSDS (Material Safety Data Sheet) และผลการวัดสภาพแวดล้อมการทำงาน
- **สิทธิในการมีส่วนร่วม:** มีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นผ่านคณะกรรมการความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน หรือการประชุมระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง สถานที่ทำงานที่มีพนักงาน 50 คนขึ้นไปต้องจัดประชุมอย่างน้อย 1 ครั้งต่อไตรมาส
- **สิทธิในการปฏิเสธ:** มีสิทธิ์ปฏิเสธการทำงานเมื่อมีความเสี่ยงฉุกเฉิน ไม่สามารถถูกตัดสิทธิ์ใด ๆ ได้ (ตามมาตรา 52 ของกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน)
- **สิทธิในการตรวจสุขภาพ:** มีสิทธิ์รับการตรวจสุขภาพทั่วไป (1 ครั้งต่อปี) และการตรวจสุขภาพพิเศษ (เมื่อได้รับสารเสี่ยง ฝุ่น หรือสารเคมีอันตราย 1 ครั้งทุก 6 เดือนถึง 1 ปี) โดยบริษัทเป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่าย

2. หน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน

ไม่ใช่แค่สิทธิ์เท่านั้น ผู้ปฏิบัติงานยังมีหน้าที่ต่อไปนี้ด้วย:

- ต้องเข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพ (8 ชั่วโมงเมื่อเริ่มงาน และ 2 ชั่วโมงต่อเดือนสำหรับการอบรมประจำ)
- ต้องสวมใส่เครื่องอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)
- ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานเมื่อทำงานที่มีความเสี่ยง
- ต้องรายงานอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุที่เกือบเกิดขึ้นทันทีที่เกิดขึ้น

3. หน้าที่ของนายจ้างในการดูแลความปลอดภัย

บริษัทไม่ได้รับเงินเดือนเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ **ต้องจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย** (ตามมาตรา 655 ของประมวลกฎหมายแพ่งและมาตรา 5 ของกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน) หากละเลยหน้าที่และเกิดอุบัติเหตุ:

- **ประกันสังคมอุบัติเหตุในการทำงาน** จะจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและค่าชดเชยรายได้ระหว่างพักงาน
- ผู้บริหารอาจถูกดำเนินคดีทางอาญา (หลังจากบังคับใช้กฎหมายการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรง ผู้บริหารอาจถูกจำคุกไม่ต่ำกว่า 1 ปีหากเกิดการเสียชีวิต)
- ต้องจัดสรรค่าใช้จ่ายด้านความปลอดภัยแยกต่างหาก (1.5 ถึง 2.5 เปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง)

4. ขั้นตอนการรายงานเมื่อเกิดอุบัติเหตุอุตสาหกรรม

[เกิดอุบัติเหตุ]

แจ้งทันทีที่ 119 และผู้จัดการด้านความปลอดภัยภายในบริษัท

หากพักงานต่อเนื่องเกิน 3 วัน → บริษัทต้องส่งแบบฟอร์มสอบสวนอุบัติเหตุอุตสาหกรรมภายใน 1 เดือน (กรมการจัดหางาน)

หากมีการเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุร้ายแรง → ต้องแจ้งทันที (ภายใน 24 ชั่วโมง) ไปยังสำนักงานแรงงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ยื่นคำขอประกันสังคมอุบัติเหตุที่สำนักงานประกันสังคม (สามารถยื่นโดยผู้ปฏิบัติงานเองได้)

นิยามของอุบัติเหตุร้ายแรง (ตามข้อกำหนดการบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน มาตรา 3):

- มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 1 คน
- มีผู้บาดเจ็บที่ต้องพักฟื้นต่อเนื่องเกิน 3 เดือนอย่างน้อย 2 คน
- มีผู้ป่วยจากโรคจากการทำงานพร้อมกันอย่างน้อย 10 คน

5. รายการตรวจสอบในสัปดาห์แรกสำหรับพนักงานใหม่

- ☐ ได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพ 8 ชั่วโมงเมื่อเริ่มงาน (เก็บใบเสร็จการอบรมไว้)
- ☐ ตรวจสอบตำแหน่งทางออกฉุกเฉิน ถังดับเพลิง และเครื่อง AED ในสถานที่ทำงาน
- ☐ จดชื่อและเบอร์ติดต่อของผู้จัดการด้านความปลอดภัยที่รับผิดชอบ
- ☐ วัดขนาดเครื่องอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลและรับเครื่องอุปกรณ์
- ☐ ตรวจสอบตำแหน่งของแบบฟอร์มรายงานอุบัติเหตุอุตสาหกรรมภายในบริษัท

แหล่งอ้างอิง: กฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน (ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ) (<https://law.go.kr/법령/산업안전보건법>) · องค์การความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงานแห่งเกาหลี (KOSHA) (<https://www.kosha.or.kr>) · องค์การสวัสดิการแรงงาน ประกันสังคมอุบัติเหตุจากการทำงาน (<https://www.comwel.or.kr>)

ประเภทและวิธีสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE)

คุณจะได้เรียนรู้วิธีสวมใส่และวิธีตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เช่น หมวกกันน็อก รองเท้านิรภัย แวนตาป้องกัน หูฟังกันเสียงดัง หน้ากากป้องกันฝุ่น และถุงมือกันน็อก

PPE เป็นเส้นป้องกันสุดท้าย

แม้ว่าการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานให้ปลอดภัยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด (มาตรการทางวิศวกรรม) แต่ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ยังคงต้องให้ **อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment, PPE)** ช่วยป้องกัน ความสำคัญของอุปกรณ์ป้องกันคือ "สวมใส่ได้ถูกต้อง" ไม่ใช่แค่มีอยู่

PPE 6 ประเภทหลัก

1. หมวกกันน็อก (Hard Hat)

- เมื่อไร: ทุกพื้นที่ทำงานที่มีความเสี่ยงว่าสิ่งของจะตกใส่หัว (โรงงานก่อสร้าง·ไซต์ก่อสร้าง·คลังสินค้า·โรงงานรับสินค้า)
- การตรวจสอบการสวมใส่:
 - ขอบหมวกหันไปทางหน้า (ห้ามสวมหัวกลับ) - สายรัดคางปรับให้พอดี — สามารถใส่มือ 2 นิ้วเข้าไปได้ - ปรับสายรัดภายในหมวกให้พอดี
- อายุการใช้งาน: 3 ปี นับจากวันผลิต (ทั้งที่หลังได้รับแรงกระแทก หรือแม้แต่มียรอยแตก·เปลี่ยนสี·บุบ)

2. รองเท้ากันน็อก (Safety Shoes)

- ประเภท:
 - S1: งานทั่วไป (ป้องกันไฟฟ้าสถิต·ลื่น) - S3: ป้องกันการถูกตะปูเจาะ + ป้องกันส่วนเท้า - S5: ฉนวนกันไฟฟ้า (งานไฟฟ้า)
- การตรวจสอบ: ตรวจสอบว่าส่วนที่เสริมความแข็งแรงที่ปลายเท้า (สตีลแคป) ไม่บิดงอ, ตรวจสอบการสึกหรอของพื้นรองเท้า, ตรวจสอบว่าสายรัดหลวมหรือไม่

3. แว่นกันกระเด็น (Safety Glasses) / แผ่นกันกระเด็น (Face Shield)

- การใช้งาน:
 - แว่นกันกระเด็น: ป้องกันเศษวัสดุและฝุ่น (งานตัด·ขัด) - แผ่นกันกระเด็น: ป้องกันแรงกระแทกสูง·สารเคมี·ความร้อน (งานเชื่อม·ขัดผิว·กระบวนการเคมี)
- ข้อควรระวัง: แว่นตาทั่วไปไม่ใช่ PPE! ห้ามใช้แว่นตาทั่วไป ควรสวมแว่นตาหับหรือซื้อแว่นกันกระเด็นแบบตามสั่ง

4. หูฟังกันเสียง / ถุงหูกันเสียง (Hearing Protection)

- เกณฑ์การสวมใส่: ทุกพื้นที่ทำงานที่มีเสียงดัง 85dB ขึ้นไป (การสัมผัสเสียงดังเป็นเวลานานอาจทำให้หูพิการ)
- การเลือก:
 - ถุงหูแบบฟอง/ซิลิโคน: น้ำหนักเบาและราคาถูก, NRR 25~33dB - หูฟังกันเสียง: ถอดใส่ได้ง่าย, NRR 22~30dB - เสียงดังมาก(110dB+): ต้องสวมใส่ ถุงหู + หูฟังกันเสียง พร้อมกัน

5. หน้ากากกันฝุ่น / หน้ากากกันสารพิษ (Respiratory Protection)

ประเภท	วัตถุประสงค์	ระดับ
หน้ากากกันฝุ่นระดับ 1 (KF80)	ฝุ่นทั่วไป	บล็อก 80%
หน้ากากกันฝุ่นระดับ 2 (KF94)	ฝุ่นละเอียด·ฝุ่นเชื่อม	บล็อก 94%
หน้ากากกันฝุ่นระดับพิเศษ (KF99)	ฝุ่นซิลิโคน·โลหะหนัก	บล็อก 99%
หน้ากากกันสารพิษ (ถังกรอง)	สารเคมี·ก๊าซกรด	ถังกรองแต่ละชนิดมีสีต่างกันตามชนิดก๊าซ

สำคัญ: หากมีคราจะทำให้หน้ากากไม่แนบสนิท → ต้องโกนหนวดก่อนสวมใส่

6. ถุงมือกัน (Safety Gloves)

- วัสดุและวัตถุประสงค์:
 - ถุงมือผ้า: งานเบาๆ, ห้ามใช้กับเครื่องจักรหมุน (เสี่ยงจะถูกดูดเข้าไป) - ถุงมือหนัง: งานเชื่อม·ความร้อน·วัสดุแหลมคม - ถุงมือไนล่อน/แลเท็กซ์: สารเคมี·ของเหลว - ถุงมือฉนวน: งานไฟฟ้า (แบ่งตามระดับ 1000V~36000V)

ลำดับการสวมใส่ PPE

A – Apparel (ชุดทำงาน) ก่อน
B – Boots (รองเท้ากันน็อก) ตามด้วย
C – Crown (หมวกกันน็อก) สุดท้าย
+ ใส่ PPE เพิ่มเติมตามงาน

แบบฟอร์มตรวจสอบรายวัน (ก่อนเริ่มงาน 1 นาที)

- ☐ หมวกกันน็อก: ไม่มีรอยแตก-เปลี่ยนสี-บุบ
- ☐ รองเท้ากันน็อก: ตรวจสอบสายรัดหลวมหรือไม่, ตรวจสอบการสึกหรอของพื้นรองเท้า
- ☐ อุปกรณ์ป้องกัน: ตรวจสอบวันหมดอายุ-ความสะดวก
- ☐ ขนาด: ไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย

✗ รู้สึกร้อนจึงถอดหมวกกันน็อกแล้วทำงาน → ถ้าได้รับแรงกระแทกที่หัว อาจเสียชีวิตได้ทันที ✗ ถอดสายรัดรองเท้ากันน็อกเพื่อความสะดวก → พื้นรองเท้าหลุด, ข้อเท้าบาดเจ็บ ✗ ใช้หน้ากากทั้งทั้งเดือน → ประสิทธิภาพการกรองลดลง 90% ภายใน 1 สัปดาห์ ✗ ใช้ถุงมือผ้าขณะทำงานกับเครื่องจักรหมุน → นิ้วถูกดูดเข้าไป (เป็นสาเหตุการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุในโรงงานอันดับต้นๆ)

แหล่งอ้างอิง: ข้อมูลความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงานของ KOSHA — คู่มือ PPE (อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล)

(<https://www.kosha.or.kr/kosha/data/safetyAndHealthGuide.do>) · หมวกกันน็อกสำหรับอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรอง KS (มาตรฐานอุตสาหกรรมเกาหลี) (<https://standard.go.kr>)

การฝึกอบรมการคาดการณ์อันตราย (KYT)

การฝึกปฏิบัติเทคนิค KYT (Kiken Yochi Training) 4 รอบ ซึ่งเป็นการค้นพบและวางแผนรับมือกับปัจจัยเสี่ยงก่อนเริ่มงาน

KYT คืออะไร?

KYT (危険予知トレーニング, Kiken Yochi Training) = "การฝึกอบรมการคาดการณ์ความเสี่ยง". เป็นวิธีการป้องกันอุบัติเหตุที่เริ่มต้นที่ประเทศญี่ปุ่น โดยเป็นกิจกรรมที่ทีมงานจะรวมตัวกันค้นหาความเสี่ยงและตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขก่อนเริ่มงาน 5-10 นาที

ในเกาหลี บริษัทหลายแห่งใช้ชื่อ TBM-KY (Tool Box Meeting + KY) ในการดำเนินการในช่วงการประชุมงานเข้าทุกวัน

KYT 4 รอบ (รูปแบบมาตรฐานที่สุด)

รอบที่ 1: รวบรวมข้อเท็จจริง — "สถานการณ์เป็นอย่างไร?"

ดูจากภาพถ่ายหรือแผนผังงานแล้วระบุ ข้อเท็จจริงที่เป็นกลาง เท่านั้น ห้ามคาดเดาหรือประเมิน

ตัวอย่าง (ภาพถ่ายสถานที่ทำงานเชื่อมโลหะในโรงงานเรือ):

- ผู้ปฏิบัติงานกำลังเชื่อมในช่องแคบของบล็อกล
- เครื่องวัดความเข้มข้นของออกซิเจนอยู่ใกล้ทางเข้า
- ไม่ได้สวมหน้ากากเชื่อม สายรัดของหมวกความปลอดภัยหันไปด้านหลัง
- มีท่อ 2 เส้นวางอยู่บนพื้น
- ไม่มีประกาศใบอนุญาตทำงานกับไฟ

รอบที่ 2: ค้นหาสาเหตุ — "ปัจจัยความเสี่ยงคืออะไร?"

คัดกรอง ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น จากข้อเท็จจริงในรอบที่ 1 โดยใช้รูปแบบ "อาจเกิด...ได้"

- ออกซิเจนไม่เพียงพอ → อาจเกิดอุบัติเหตุขาดออกซิเจน
- ไม่สวมหน้ากากเชื่อม → อาจเกิดการไหม้ลูกตาจากแสงสว่างที่แรง
- ท่อ → อาจสะดุดล้ม
- ไม่มีใบอนุญาตทำงานกับไฟ → ละเมิดขั้นตอน + ความเสี่ยงเกิดเพลิงไหม้

รอบที่ 3: กำหนดมาตรการ — "จะป้องกันอย่างไร?"

ตัดสินใจ มาตรการเฉพาะเจาะจง สำหรับแต่ละความเสี่ยง ต้องเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้จริง

ความเสี่ยง	มาตรการ	ผู้รับผิดชอบ
ออกซิเจนไม่เพียงพอ	ตรวจสอบความเข้มข้นของออกซิเจนให้สูงกว่า 19.5% ก่อนเริ่มงาน ติดตั้งพัดลมระบายอากาศที่ทางเข้า	ผู้ปฏิบัติงานเอง
แสงสว่างแรงทำให้ลูกตาไหม้	สวมหน้ากากเชื่อมทันที ใช้หน้ากากที่มีค่าความมืด #10 ขึ้นไป	ผู้ปฏิบัติงานเอง
สะดุดท่อ	จัดระเบียบและยึดท่อ สร้างทางเดินที่ปลอดภัย	หัวหน้ากะ
ไม่มีใบอนุญาตทำงานกับไฟ	ออกใบอนุญาตทำงานกับไฟก่อนเริ่มงานและติดประกาศไว้ที่สถานที่ทำงาน	ผู้จัดการด้านความปลอดภัย

รอบที่ 4: กำหนดเป้าหมาย — "เป้าหมายการปฏิบัติงานของเราในวันนี้คืออะไร?"

ทีมจะสร้าง สโลแกนหนึ่งบรรทัดที่ทุกคนในทีมพูดพร้อมกัน ต้องสั้นและชัดเจน

> "รัดออกซิเจนก่อนเข้าพื้นที่แคบ — หนึ่ง, สอง, สาม!" < ทุกคนในทีมพูดดังๆ

ทำไมถึงต้องพูดสโลแกน?

จากวิทยาศาสตร์สมอง อัตราการจำข้อมูลที่พูดออกมาสูงกว่าการอ่านเงียบอยู่ 35% (Hopper, 1976) เมื่อเจอสถานการณ์เสี่ยงระหว่างทำงาน สโลแกนจะปรากฏขึ้นในสมอง

ขั้นตอนการดำเนินการ TBM-KY (ทุกเช้า 5 นาที)

08:55 เริ่มการประชุมงาน
↓
หัวหน้ากะแจ้งเนื้อหาางานในวันนี้ (1 นาที)
↓
KYT 4 รอบ (3 นาที)
↓
แบ่งหน้าที่ + ตั้งสโลแกน (1 นาที)
↓
09:00 เริ่มงาน

วิธีที่คนใหม่ควรทำใน KYT

1. ตรวจสอบสถานที่ที่เคยเห็นบ่อยๆ ซ้ำอีกครั้ง — เมื่อคุ้นเคยแล้วอาจมองข้ามความเสี่ยง
2. ถามก่อนว่า "สิ่งนี้มีความเสี่ยงไหม?" — การถามคำถามมากกว่าการเงียบจะช่วยชีวิตได้
3. ฟังประสบการณ์ของพี่น้อง — ตัวอย่างเหตุการณ์เก่าๆ ทั้งอุบัติเหตุและอัคคีภัย
4. สร้างรายการตรวจสอบ — จดความเสี่ยง 5 ประการในสถานที่ทำงานของตนเองและตรวจสอบทุกวัน

ความเสี่ยงหลักอันดับ 3 ของ KYT ตามอุตสาหกรรมในพื้นที่ บุคคล วิทยาศาสตร์

- เรือ/ทะเล: ออกซิเจนไม่เพียงพอในพื้นที่ปิด / ตก / งานกับไฟระเบิด
- ชิ้นส่วนรถยนต์: ถูกอุปกรณ์หมุนยึด / ไม่ใช่มือทั้งสองกับเครื่องกด / ถูกทับเท้าขณะขนส่ง
- ก่อสร้าง/วิศวกรรมโยธา: ตก / วัตถุหล่น / ไฟฟ้าดูด
- เคมี/วัสดุ: สารเคมีรั่วไหล / ไฟฟ้าสถิตย์ระเบิด / ไม่สวมหน้ากากป้องกันการหายใจ

โมดูล KYT ที่เฉพาะเจาะจงตามแต่ละอุตสาหกรรมสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ในหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้อง

แหล่งอ้างอิง: คู่มือการดำเนินการ TBM-KY ตาม KOSHA — (TBM = การประชุมกลองเครื่องมือ)

(<https://www.kosha.or.kr/kosha/data/safetyAndHealthGuide.do>) · 门户安全健康教育 (<https://www.koshasafety.or.kr>)

หลักการปฐมพยาบาลฉุกเฉิน

การเรียนรู้วิธีการจัดการเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุไฟไหม้ แผลไหม้ ไฟฟ้าช็อต และการถูกอัดแน่น รวมถึงวิธีการใช้เครื่องช็อกหัวใจแบบอัตโนมัติ (AED)

กฎแห่ง 4 นาทีในการช่วยชีวิตฉุกเฉิน

มีคำกล่าวว่า "ในกรณีของภาวะหัวใจหยุดเต้นหรือเลือดออกมาก 4 นาทีแรกเป็นสิ่งที่กำหนดชีวิตหรือความตาย" วิธีที่เพื่อนร่วมงานปฏิบัติในช่วงก่อนที่รถพยาบาล 119 จะมาถึงนั้นจะส่งผลต่อผลลัพธ์ แม้จะเป็นพนักงานใหม่ ก็ต้องรู้ 4 กรณีนี้อย่างแน่นอน

1. แผลไฟไหม้ (Burn)

ประเภท

ระดับ	ความลึก	อาการ	การรักษา
1 ระดับ	ผิวหนัง	แดงและรู้สึกแสบ	แช่น้ำเย็น 15-20 นาที
2 ระดับ	ผิวหนังชั้นใน	ตุ่มน้ำและปวดมาก	ห้ามเปิดตุ่มน้ำ ใช้น้ำปิดแล้วไปโรงพยาบาลทันที
3 ระดับ	ชั้นเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	ไม่มีความรู้สึกและเปลี่ยนเป็นสีดำ	ห้ามถอดเสื้อผ้า โทร 119 ทันที

การรักษาเบื้องต้นทันที

1. น้ำเย็นไหลผ่าน 15-20 นาที (ห้ามใช้ลูกน้ำแข็งโดยตรง — อาจทำให้เกิดอาการช็อคจากความเย็น)
2. ถอดนาฬิกา แหวน โลหะออก (ก่อนที่จะบวม)
3. หากเสื้อผ้าติดกับผิวหนัง ห้ามถอดออก — นำตัวไปโรงพยาบาลโดยตรง
4. กรณีแผลไฟไหม้จากสารเคมี (กรดหรือด่าง) ล้างด้วยน้ำปริมาณมากอย่างน้อย 20 นาที

2. บาดแผลฉีกขาด (Cut, Laceration)

ระดับความรุนแรงของเลือดออก

- เลือดออกน้อย (เลือดไหลเบาๆ): ใช้น้ำสะอาดกดเป็นเวลา 5 นาที หลังจากนั้นทำความสะอาดและใส่ผ้าพันแผล
- เลือดออกปานกลาง (ไหลเป็นหยด): กด + ยกส่วนที่บาดเจ็บให้สูงกว่าหัวใจ ถ้าหลังจาก 10 นาทีเลือดยังไม่หยุด ให้โทร 119
- เลือดออกมาก (ไหลเป็นสาย): มีโอกาสที่หลอดเลือดแดงได้รับความเสียหาย กดตรงจุดที่เลือดออก + โทร 119 ใช้น้ำรัดแผล (tourniquet) เป็นทางเลือกสุดท้าย

กรณีมือหรือเท้าขาด

1. กดรบริเวณที่เลือดออก
2. วางส่วนที่ขาดลงบนผ้าสะอาด → ถุงพลาสติก → ลอยในน้ำเย็น (ห้ามสัมผัสกับน้ำแข็งโดยตรง)
3. สามารถเย็บได้ภายใน 6 ชั่วโมง (เวลาคือชีวิต)

3. ไฟฟ้าช็อต (Electric Shock)

หลักการสำคัญ: ดัดแหล่งไฟฟ้าก่อน

⚠ ห้ามสัมผัสผู้ที่ถูกไฟฟ้าช็อตด้วยมือเปล่า — อาจถูกไฟฟ้าช็อตไปด้วย ลำดับการปฏิบัติ:

1. ปิดสวิตช์หลักหรือปลั๊กไฟก่อน
2. หากไม่สามารถปิดได้ ให้ใช้ไม้แห้งหรือไม้พลาสติก แยกผู้ป่วยออกจากแหล่งไฟฟ้า
3. ตรวจสอบว่าผู้ป่วยยังมีสติและหายใจหรือไม่
4. หากไม่มีการหายใจ ให้ทำ CPR (การช่วยชีวิตแบบปอดและหัวใจ) + โทร 119

CPR 30:2

กดที่หน้าอก 30 ครั้ง (ต่อ分钟 100-120 ครั้ง ความลึก 5-6 ซม.)
↓
ให้ลมหายใจ 2 ครั้ง
↓
ทำซ้ำ (จนกว่ารถพยาบาลจะมาถึง)

4. อาการอุดตันหรือถูกขัง

เมื่อถูกขังในเครื่องจักรหมุนหรือเครื่องกด:

1. หยุดเครื่องจักรทันที (ปุ่มหยุดฉุกเฉิน) — ทุกเครื่องจักรมีปุ่มหยุดฉุกเฉินสีแดง
2. ห้ามดึงส่วนที่ถูกขังออกด้วยความรุนแรง — อาจทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มเติม
3. ถ้าเป็นไปได้ ให้ใช้การหมุนย้อนกลับของเครื่องจักรเพื่อดึงออก (เรียกหัวหน้าฝ่ายหรือช่างซ่อม)
4. จนกว่ารถพยาบาลและแพทย์จะมาถึง ต้องรักษาอุณหภูมิร่างกายและรักษาสติของผู้ป่วยไว้

วิธีใช้ AED (เครื่องช็อตหัวใจอัตโนมัติ)

ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมและสถานที่สาธารณะส่วนใหญ่ในบริเวณบุคคลที่สาม ต่างมี AED ติดตั้งไว้แล้ว ผู้ใช้สามารถใช้งานได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมาย

4 ขั้นตอน

1. เปิดเครื่อง — เริ่มการนำทางด้วยเสียง
2. ติดแผ่นอิเล็กโทรด — ด้านล่างของกระดุกไหล่ปาด้านขวา + ด้านข้างของกระดุกซี่โครงด้านซ้าย (มีรูปภาพแสดงไว้)
3. รอการวิเคราะห์ — ระบบจะแจ้งว่า "ให้ห่างจากผู้ป่วย" ห้ามสัมผัสผู้ป่วย
4. กดปุ่มช็อต — เมื่อได้รับคำแนะนำ ให้กดปุ่มสีแดง หลังจากช็อตแล้วให้เริ่ม CPR ทันที

⚠ ห้ามติดแผ่นอิเล็กโทรดที่มีน้ำ โลหะ หรือแผ่นยา — มีความเสี่ยงต่อการไหม้และกระจายไฟฟ้า

หลังจากให้การช่วยชีวิตฉุกเฉินแล้ว ต้องทำอะไร

- บันทึกเวลาและสถานการณ์ของอุบัติเหตุ (จำเป็นสำหรับการวินิจฉัยในโรงพยาบาลและการยื่นเรื่องอุบัติเหตุ)
- รายงานต่อผู้จัดการด้านความปลอดภัยทันที
- ถ่ายรูปสถานที่ทำงาน (เพื่อรักษาหลักฐาน)
- แนวทางในการยื่นเรื่องอุบัติเหตุ (อ้างอิงโมดูล 1: สรุปกฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน)

สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้าภายในองค์กร

- ☐ ติดประกาศรายชื่อผู้ติดต่อฉุกเฉิน (ผู้จัดการด้านความปลอดภัย, 119, โรงพยาบาลใกล้เคียง) ในที่ทำงาน
- ☐ ตรวจสอบตำแหน่งและเนื้อหาของกล่องช่วยชีวิตฉุกเฉิน (ตรวจสอบทุกเดือน)
- ☐ ให้พนักงานทุกคนทราบตำแหน่งของ AED
- ☐ ผ่านการฝึกอบรมการช่วยชีวิตฉุกเฉินภายในองค์กร (สามารถเรียนฟรีได้จาก KOSHA)

แหล่งอ้างอิง: สมาคมหัวใจและปอดแห่งชาติ — คู่มือ CPR (<https://www.kacpr.org>) · ศูนย์บริการฉุกเฉินทางการแพทย์ (E-gen) (<https://www.e-gen.or.kr>) · การฝึกอบรมการปฐมพยาบาลฉุกเฉินตาม KOSHA (<https://www.kosha.or.kr>)

ลองทำที่บ้าน

- รายการตรวจสอบตนเองสำหรับการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน
- การฝึกอบรมแบบจำลอง KYT (Kiken Yochi Training) 4 รอบ
- การจำลองการใช้เครื่อง AED

การป้องกันเพลิงไหม้และการป้องกันความปลอดภัยจากเหตุเพลิงไหม้

การป้องกันเบื้องต้นช่วยลดความเสียหายได้ 90%

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- สามารถเลือกใช้ถังดับเพลิงตามประเภทของเพลิงได้
- รู้จักเส้นทางอพยพ

การจัดประเภทไฟไหม้

เรียนรู้การแบ่งประเภทและเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสมสำหรับเพลิงประเภท A (ทั่วไป), B (น้ำมัน), C (ไฟฟ้า), D (โลหะ) และ K (ครัว)

ไฟไม่ใช่ทุกชนิดเหมือนกัน

ไฟจะถูกแบ่งตาม วัตถุที่ลุกไหม้ ถ้าไม่รู้ว่าไฟเป็นชนิดใดและใช้ถังดับเพลิงแบบใดก็ตาม ไฟอาจไม่ดับ แต่ กลับเพิ่มขึ้นหรือเกิดไฟฟ้าดูด ดังนั้น ถังดับเพลิงจะต้องมีสัญลักษณ์แสดงประเภทของไฟที่สามารถดับได้ เช่น "A-B-C" อยู่เสมอ

5 ประเภทของไฟ

ระดับ	ชื่อ	สิ่งที่ลุกไหม้	ตัวอย่างในสถานที่ทำงาน	สีที่ใช้แสดงบนถังดับเพลิง
ระดับ A	ไฟทั่วไป	ไม้ กระดาษ เส้นใย พลาสติก	กล่องบรรจุภัณฑ์ พาเลท เสื้อผ้าทำงาน	สีเขียว
ระดับ B	ไฟจากของเหลว	น้ำมัน สีทา สารละลาย แอลกอฮอล์	น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันทำความสะอาด สี	สีเหลือง
ระดับ C	ไฟจากไฟฟ้า	อุปกรณ์ที่มีกระแสไฟฟ้า	กล่องควบคุมไฟ มอเตอร์ สายไฟ	สีฟ้า
ระดับ D	ไฟจากโลหะ	ผงแมกนีเซียม อลูมิเนียม	ชิปจากการตัด ฝุ่นจากการขัด	ไม่มีสี
ระดับ K	ไฟในครัว	น้ำมันสำหรับใช้ในครัว	เครื่องทอดในโรงอาหาร	—

ทำไมวิธีดับไฟจึงแตกต่างกันตามระดับ

- ระดับ A ใช้น้ำได้ดีที่สุด น้ำจะช่วยลดอุณหภูมิจนกระทั่งดับไฟที่ต้นเหตุ
- ห้ามใช้น้ำกับระดับ B เพราะน้ำจะลอยอยู่บนน้ำมัน ทำให้ไฟลุกลามไปทั่ว ต้องใช้ฟองหรือผงเพื่อ ปิดกั้นออกซิเจน
- ห้ามใช้น้ำกับระดับ C เพราะจะเกิดไฟฟ้าดูด ต้องใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือผงที่ไม่นำไฟฟ้า และถ้าเป็นไปได้ ควรปิดสวิตช์หลักก่อน
- ห้ามใช้น้ำกับระดับ D เพราะผงโลหะจะเกิดปฏิกิริยากับน้ำและสร้างไฮโดรเจน ต้องใช้สารดับเพลิงเฉพาะสำหรับระดับ D (ผงระดับ D) หรือทรายแห้ง
- ระดับ K มีอุณหภูมิของน้ำมันสูงกว่าจุดติดไฟ ถาดดับเพียงชั่วคราว ไฟจะกลับมาลุกอีก ต้องใช้ถังดับเพลิงเฉพาะระดับ K เพื่อสร้างชั้นกันน้ำมัน

ถังดับเพลิงที่พบบ่อยที่สุดในสถานที่ทำงาน

ถังดับเพลิง ABC เป็นมาตรฐาน สามารถใช้กับระดับ A-B-C ทั้งหมด จึงมักถูกติดตั้งไว้ทุกที่ในโรงงาน แต่จำไว้ว่า ไม่สามารถใช้กับระดับ D และ K ได้

ในพื้นที่ทำงานที่มีชิปสะสมหรือมีเครื่องทอดในโรงอาหาร ต้องมีถังดับเพลิงเฉพาะสำหรับระดับ D และ K แยกต่างหาก

สิ่งที่ควรตรวจสอบในสัปดาห์แรกของการทำงาน

- ☐ ตำแหน่งของถังดับเพลิงที่ใกล้ที่สุดในพื้นที่ทำงานของคุณ (โดยทั่วไปอยู่ภายใน 20 เมตร)
- ☐ สัญลักษณ์แสดงประเภทของไฟที่ถังดับเพลิงนั้นสามารถใช้ได้ (A-B-C ใด)
- ☐ ระดับของไฟที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการของคุณ (ตัวอย่างเช่น ใช้น้ำมันหล่อลื่นจะเป็นระดับ B อยู่ใกล้กล่องควบคุมไฟจะเป็นระดับ C)
- ☐ หัวเข็มของเครื่องวัดความดันอยู่ใน ช่วงสีเขียว หรือไม่ (ถ้าอยู่ในสีแดง ให้รายงานทันที)

แหล่งอ้างอิง: กรมดับเพลิง — วิธีใช้ถังดับเพลิงบนพอร์ทัลความปลอดภัยจากภัยพิบัติแห่งชาติ (<https://www.safekorea.go.kr>) · องค์การกู้ภัยและป้องกันเพลิงไหม้แห่งชาติ — การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยจากเพลิงไหม้ (<https://www.kfsi.or.kr>) · องค์การความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — ข้อมูลป้องกันเพลิงไหม้และระเบิด (<https://www.kosha.or.kr>)

วิธีการใช้ถังดับเพลิง

วิธีการใช้ผง-CO2-ถังดับเพลิง ให้ฝึกปฏิบัติเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ "กดหัวจ่าย→จับหัวฉีด→ฉีด"

ถังดับเพลิงคือ "ต้องรู้วิธีใช้" ถังดับเพลิง

แม้ในโรงงานจะมีถังดับเพลิงอยู่มากมาย แต่เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ หากมือของเราแข็งตัวจนไม่สามารถใช้งานได้ ก็ไม่มีประโยชน์ ช่วงเวลาที่สามารถใช้ถังดับเพลิงดับเพลิงได้ในเหตุเพลิงไหม้จริงนั้นอยู่ใน ช่วง 2 นาทีแรก จงจำลำดับขั้นตอนไว้ให้ดี

ขั้นตอนพื้นฐาน 4 ขั้นตอน — "ตัวล็อกความปลอดภัย·หัวฉีด·ด้ามจับ·พน"

1. ถอดตัวล็อกความปลอดภัย — ห้ามถอดขณะที่กำลังจับด้ามจับ จงถอดตัวล็อกความปลอดภัยโดย ปลดปล่อยมือจากด้ามจับแล้วจับตัวล็อกความปลอดภัยเพียงอย่างเดียว
2. หันหัวฉีด (ท่อ) ไปทางที่เกิดเพลิงไหม้ — จับหัวฉีดให้ดี ถ้าจับเพียงลำตัวแล้วพน จะทำให้สารพนไปในที่ที่ไม่ต้องการ
3. จับด้ามจับให้แน่น — ถ้าจับเบาๆ สารจะไม่พ่นออกมา
4. พ่นไปทางซ้ายและขวาเหมือนกำลังปิด — จงพ่นไปที่จุดที่เป็นแหล่งเชื้อเพลิง (พื้นผิวที่มีเชื้อเพลิง) ไม่ใช่ที่เปลวไฟ ถ้าพ่นไปที่เปลวไฟ สารจะพ่นไปเปล่า

ข้อควรระวังตามประเภท

ประเภท	ลักษณะ	ข้อควรระวัง
ผง (ABC)	ใช้ได้บ่อยที่สุด ใช้เวลาพ่นได้ 10-15 วินาที	สายตาดูจะไม่เห็นเนื่องจากมีฝุ่นขาว — ก่อนพ่น จงยืนหันหลังให้ทางหนีไฟ
CO2 (คาร์บอนไดออกไซด์)	ไม่มีสารตกค้าง ใช้ในห้องเครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ที่ละเอียดอ่อน	หัวฉีดมีอุณหภูมิ ต่ำกว่า -78°C — ถ้าจับท่อโดยไม่สวมถุงมือจะเกิดการแช่แข็ง ใช้ในพื้นที่ปิดอาจทำให้หายใจไม่ออกได้
โฟม (Foam)	ใช้ได้ดีกับเพลิงที่เกิดจากน้ำมัน	ใช้กับเพลิงไฟฟ้าอาจทำให้ถูกไฟฟ้าดูดได้

3 ข้อที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

- จงยืนหันหลังให้ทางหนีไฟ อยู่เสมอ มองเห็นเพลิงโดยหันหลังให้ทางออกและทางหนีไฟเสมอ ถ้าหันหลังให้เพลิง ทางออกจะถูกปิดกั้น
- จงยืนหันหลังให้ลม ถ้าอยู่กลางแจ้ง จงยืนหันหลังให้ลมเพื่อไม่ให้สารและความร้อนพุ่งเข้าหาตัวคุณ
- ถ้าไม่ดับภายใน 2 นาที ให้ยอมแพ้และหนี ระยะเวลาในการพ่นของถังดับเพลิงหนึ่งถังอยู่ที่ประมาณ 15 วินาที ถ้าเปลวไฟ สูงกว่าความสูงของคุณ แสดงว่าคุณอยู่นอกเหนือจากพื้นที่ที่ถังดับเพลิงสามารถควบคุมได้แล้ว

จงตระโกนว่า "ไฟไหม้!" ก่อน

มักจะล่าช้าเพราะพยายามดับเพลิงคนเดียว ลำดับก็คือ ① ตะโกนบอกให้คนอื่นทราบ → ② โทรแจ้ง 119 → ③ ดับเพลิงในช่วงแรก ถ้ามีคนอยู่รอบข้าง จงแบ่งบทบาทกัน

> ตัวอย่างเช่น "คุณ OO จงโทรแจ้ง 119 ด้วยนะ!" ต้อง **ระบุชื่อคนที่ชัดเจน** จึงจะทำให้คนอื่นเคลื่อนไหวได้จริง

รายการตรวจสอบการฝึกปฏิบัติ

- ☐ ลองถอดตัวล็อกความปลอดภัยโดยไม่จับด้ามจับ
- ☐ ลองจับหัวฉีดและปรับทิศทาง
- ☐ ลองพ่นไปทางซ้ายและขวาที่จุดที่เป็นแหล่งเชื้อเพลิง
- ☐ ลองยืนหันหลังให้ทางหนีไฟ

แหล่งอ้างอิง: กรมดับเพลิงและกู้ภัย — วิธีการใช้เครื่องดับเพลิง (<https://www.nfa.go.kr>) · องค์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเกาหลี — การฝึกอบรมปฏิบัติการระบบป้องกันและดับเพลิง (<https://www.kfsi.or.kr>) · องค์การความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — คู่มือการตอบสนองเบื้องต้นในสถานที่ทำงาน (<https://www.kosha.or.kr>)

การฝึกอบรม

ให้รู้จักตำแหน่งทางออกฉุกเฉิน ทางเดินหนีภัย จดรวมตัว และระบบติดต่อฉุกเฉินของหน่วยดับเพลิงอย่างชัดเจน

ควั่นนั้นเร็วกว่าไฟ

สาเหตุการเสียชีวิตจากไฟไหม้ส่วนใหญ่ไม่ใช่การไหม้เกรียม แต่เป็น การหายใจไม่ออกเนื่องจากควัน ควันจะแพร่กระจายด้วยความเร็ว แนวตั้ง 3-5 เมตรต่อวินาที และแนวนอน 0.5-1 เมตรต่อวินาที ความเร็วในการเคลื่อนตัวของควันในทางลาดชันได้เร็วกว่าความเร็วในการวิ่งของมนุษย์ ดังนั้น การอพยพต้องเริ่มต้น หันที่ที่ได้ยินเสียงเตือนภัย ไม่ใช่ หลังจากเห็นไฟ

หลักการอพยพ 4 ประการ

1. อยู่ในที่กำบังตัว — ครั้นลอยขึ้นไปด้านบน ดังนั้นอากาศบริสุทธิ์จึงเหลืออยู่ใกล้พื้น ให้คลานเข้าไปด้วยท่าก้มตัว
2. ใช้ผ้าชุบน้ำปิดจมูกและปาก — ถ้าไม่มีให้ใช้ข้อมือแทนก็ได้ ช่วยกรองก๊าซพิษได้บ้าง
3. จับผนังและเดินไปในทิศทางเดียว — ในครั้นมองไม่เห็นทางข้างหน้า ถ้าจับผนังไว้ตลอดทางจะไปถึงทางออกได้
4. ห้ามใช้ลิฟต์เด็ดขาด — ถ้าเกิดไฟฟ้าดับจะถูกกักตัวไว้ และทางลิฟต์จะกลายเป็นท่อสำหรับควัน ต้องใช้บันไดเท่านั้น

หลังจากออกมาก็ไม่สามารถกลับเข้าไปอีก

ช่วงเวลาที่ยอันตรายที่สุดคือเมื่อคุณพยายามกลับเข้าไปเพื่อหยิบของที่เหลือไว้ ของที่ทิ้งไว้ให้ยอมแพ้ไป

ตรวจสอบจำนวนบุคคลที่จตุรรมตัว

ขั้นตอนสุดท้ายของการอพยพคือการตรวจสอบว่า "ทุกคนออกมาแล้วหรือยัง" ให้รวมตัวที่จตุรรมตัว นับจำนวนบุคคลตามทีมหรือแผนก ถ้ามีคนที่ยังไม่เห็น ห้ามไปค้นหาเอง ให้แจ้งตำแหน่งให้หน่วยดับเพลิงทราบ

สิ่งที่ต้องตรวจสอบในวันแรกที่เข้าทำงาน

- ☐ ทางออกฉุกเฉินที่ใกล้ที่สุดจากตำแหน่งของคุณ 2 จุด (อาจมีจุดหนึ่งถูกปิดกั้น ดังนั้นต้องตรวจสอบอย่างน้อย 2 จุด)
- ☐ ตำแหน่งจตุรรมตัว (มักอยู่ใกล้ลานจอดรถหรือบริเวณหน้าประตูใหญ่)
- ☐ เสียงเตือนภัยมีลักษณะอย่างไร (เป็นเสียงไซเรนหรือเสียงประกาศ)
- ☐ ช่องทางการติดต่อฉุกเฉิน — หมายเลขติดต่อผู้จัดการความปลอดภัยและผู้จัดการความปลอดภัยดับเพลิง

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย

ข้อผิดพลาด	ทำไมถึงอันตราย
วางวัสดุไว้หน้าทางออกฉุกเฉิน	ถ้าเกิดเหตุฉุกเฉิน ประตูอาจไม่สามารถเปิดได้ — ละเมิดกฎหมายด้านความปลอดภัยทางการดับเพลิง อาจถูกปรับ
ไม่ปิดประตูป้องกันไฟ	ประตูป้องกันไฟต้องปิดไว้เพื่อป้องกันควัน ถ้าใช้ไม่กันไว้ก็ไม่มีประโยชน์
ถือว่าเสียงเตือนภัยเป็นการแจ้งเตือนผิดพลาด	การคิดว่า "น่าจะเป็นการแจ้งเตือนผิดพลาดอีก" จะทำให้ล่าช้า ให้หลบหนีก่อนแล้วค่อยตรวจสอบ

> การฝึกซ้อมดับเพลิงเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งตาม กฎหมายด้านความปลอดภัยทางการดับเพลิง อย่าเข้าร่วมเพียงแค่รูปแบบ แต่ ให้ลองเดินตามเส้นทางของคุณจริงๆ

แหล่งอ้างอิง: กรมดับเพลิง—หลักการอพยพเมื่อเกิดเพลิงไหม้ (<https://www.nfa.go.kr>) · หน่วยงานรับผิดชอบด้านความปลอดภัยและภัยพิบัติแห่งชาติ — ขั้นตอนการปฏิบัติตัวในกรณีเกิดเพลิงไหม้ (<https://www.safekorea.go.kr>) · องค์การกู้ภัยและป้องกันเพลิงไหม้แห่งชาติ — การจัดทำแผนป้องกันและดับเพลิง (<https://www.kfsi.or.kr>)

ลองทำที่หน้างาน

- การฝึกใช้ถังดับเพลิง
- ตรวจสอบเส้นทางอพยพฉุกเฉิน

ความปลอดภัยทางไฟฟ้า

ไฟฟ้าช็อตเป็นเรื่องฉับพลัน แต่ผลลัพธ์อาจติดตัวไปตลอดชีวิต

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการสัมผัสไฟฟ้า
- ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานกับไฟฟ้าอย่างเคร่งครัด

ความเสี่ยงจากไฟฟ้าดูด

เรียนรู้เกี่ยวกับเส้นทางการไฟฟ้าผ่านร่างกาย ระดับความเสี่ยงตามปริมาณกระแสไฟฟ้า (มากกว่าหรือเท่ากับ 30mA อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต) และบทบาทของการต่อพื้นดิน

220V ก็สามารถทำให้คนตายได้

ความเข้าใจผิดที่ว่า "แรงดันสูงเท่านั้นที่อันตราย" นั้นเป็นความเข้าใจผิดที่อันตรายที่สุด จำนวนหนึ่งของอุบัติเหตุการเสียชีวิตจากไฟฟ้าดูดเกิดขึ้นที่แรงดัน 220V ทั่วไปในบ้านเรือน สิ่งสำคัญคือ ขนาดของกระแสไฟฟ้าและเวลาที่ไหลผ่านร่างกาย ไม่ใช่แรงดัน

ผลกระทบต่อร่างกายตามขนาดกระแสไฟฟ้า

กระแสไฟฟ้า	สิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกาย
1mA	รู้สึกเหมือนมีไฟฟ้ากระตุก (กระแสที่รับรู้ได้)
5mA	รู้สึกเจ็บปวด ตกใจจนหยุดมือ
10~20mA	กล้ามเนื้อเกร็ง — ไม่สามารถหยุดมือได้ (ภาวะไม่สามารถปล่อยมือได้)
30mA	หายใจลำบาก อันตราย
50mA ขึ้นไป	หัวใจหยุดเต้น → เสียชีวิต
100mA	ร้ายแรงภายในไม่กี่วินาที

เมื่อกระแสไฟฟ้าเกิน 10mA คุณจะไม่สามารถปล่อยมือได้ด้วยตัวเอง นี่คือเหตุผลที่คนที่ถูกไฟฟ้าดูดมักจะจับสายไฟแน่น

ความเสี่ยงจากกฎของโอห์ม

$$\text{กระแสไฟฟ้า (I)} = \text{แรงดัน (V)} \div \text{ความต้านทาน (R)}$$

ความต้านทานมือแห้ง ประมาณ $5,000\Omega \rightarrow 220V \div 5,000 = 44mA$ (อันตราย)

ความต้านทานมือเปียก ประมาณ $1,000\Omega \rightarrow 220V \div 1,000 = 220mA$ (อันตรายถึงขั้นเสียชีวิต)

> เมื่อมีเหงื่อหรือน้ำ ความต้านทานจะลดลงเหลือ 1/5 ทำให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น 5 เท่า นี่คือเหตุผลที่อุบัติเหตุไฟฟ้าดูดมักเกิดขึ้นมากในช่วงฤดูร้อน

ทางที่กระแสไฟฟ้าไหลผ่านสามารถกำหนดชีวิตหรือความตายได้

- มือ → มือตรงข้าม, มือ → ขา: กระแสไฟฟ้า ไหลผ่านหัวใจ เป็นอันตรายที่สุด
- มือ → ขาข้างเดียวกัน: กระแสไฟฟ้าจะไม่ผ่านหัวใจ จึงมีความเสี่ยงน้อยกว่า

ดังนั้น ขณะทำงานกับไฟฟ้าจึงมีนิสัยที่ว่า ควรวางมืออีกข้างไว้บนกระเป๋า (กฎมือเดียว) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเส้นทางที่กระแสไฟฟ้าไหลผ่านหัวใจ

ทำไมการต่อพื้นจึงสำคัญ

หากปลอกฉนวนของสายไฟภายในอุปกรณ์หลุดและสัมผัสกับเปลือกโลหะ (การรั่วของไฟฟ้า) พื้นที่ที่คนสัมผัส ร่างกายคนจะกลายเป็นเส้นทางให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่าน

สายต่อพื้นจะทำให้กระแสไฟฟ้า ไหลผ่านเส้นทางที่มีความต้านทานต่ำกว่าคนมาก (ดิน) ดังนั้นอุปกรณ์ที่สายต่อพื้นขาดหรือไม่ได้ต่อพื้นจึงเป็นอันตรายที่สุด

ตัวตัดวงจรเมื่อเกิดการรั่ว (ELB/RCD)

เป็นอุปกรณ์ที่ทำงานร่วมกับการต่อพื้น หากกระแสไฟฟ้าที่เข้าและออกไม่เท่ากัน (= รั่ว) จะ ตัดวงจรภายใน 0.03 วินาที นี่คือเหตุผลที่ความไวมาตรฐานของตัวตัดวงจรคือ 30mA ตามข้อมูลอันตรายในตารางข้างต้น

- กดปุ่มทดสอบ (TEST) ทุกเดือนเพื่อตรวจสอบว่าทำงานปกติหรือไม่
- ห้ามปรับตัวตัดวงจรหรือหลีกเลี่ยงการตัดวงจร ถ้าตัวตัดวงจรหลุดบ่อย นี่คือสัญญาณว่ามีการรั่วของไฟฟ้า

5 ข้อที่ต้องปฏิบัติในที่ทำงาน

- ☐ ห้ามสัมผัสอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วยมือเปียก
- ☐ ห้ามใช้สายไฟแบบเส้นใยแมงมุมหรือสายที่ฉนวนเสียหาย
- ☐ ใช้ปลั๊กต่อพื้นแบบ 3 ขา (3Pin) สำหรับเครื่องมือไฟฟ้าเคลื่อนที่
- ☐ ตรวจสอบปุ่มทดสอบของตัวตัดวงจรทุกเดือน 1 ครั้ง
- ☐ เมื่อพบคนถูกไฟฟ้าดูด ห้ามใช้มือเปล่าจับ ให้ตัดไฟก่อน หรือใช้ไม้แห้งหรือพลาสติกแห้งดึงออกก่อน

แหล่งอ้างอิง: องค์การความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — การป้องกันอุบัติเหตุจากการสัมผัสไฟฟ้า (<https://www.kosha.or.kr>) · องค์การความปลอดภัยทางไฟฟ้าเกาหลี — ข้อมูลความปลอดภัยทางไฟฟ้า (<https://www.kesco.or.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — กฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน (งานไฟฟ้า) (<https://www.law.go.kr>)

ความปลอดภัยในการทำงานกับไฟฟ้า

การตรวจสอบว่าสวิตช์ปิด (LOTO) การใช้เครื่องวัดแรงดันไฟฟ้า ถูมือและรองเท้าฉนวน ห้ามทำงานกับสายไฟที่มีกระแสไฟฟ้า คือสิ่งที่คุณจะได้เรียนรู้

"คงดับแน่" ทำให้เกิดอุบัติเหตุ

รูปแบบทั่วไปของอุบัติเหตุทางไฟฟ้าคือแบบนี้ คือ A ปิดเซอร์กิตเบรกเกอร์แล้วเดินทางไปทำงาน แต่ B กลับเปิดขึ้นอีกครั้งโดยถามว่า "ทำไมถึงดับ?" การตรวจสอบไฟฟ้าดับต้องทำด้วยตาและมือของตัวเองโดยตรง

ขั้นตอน 5 ขั้นตอนในการทำงานเมื่อไฟฟ้าดับ

1. ตรวจสอบวงจรก่อนเริ่มงาน — ตรวจสอบว่าแผนผังและป้ายชื่อในกล่องควบคุมไฟฟ้าตรงกันหรือไม่ ป้ายชื่อผิดพลาดเป็นเรื่องที่พบบ่อย
2. ปิดเซอร์กิตเบรกเกอร์ + ล็อก — ติดตั้งล็อกส่วนตัวและติดป้าย (LOTO)
3. ตรวจสอบไฟฟ้าดับ — ตรวจสอบโดยตรงว่าไม่มีแรงดันไฟฟ้าด้วยเครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้า ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีอุบัติเหตุบ่อยที่สุด
4. ปลดปล่อยประจุไฟฟ้าที่เหลือ — คอนเดนเซอร์และอินเวอร์เตอร์ (Inverter / VFD) แม้จะปิดแล้วยังมีไฟฟ้าเหลืออยู่ จึงต้องต่อพื้นดินด้วยไม้ดีประจุ
5. ต่อพื้นดินแบบสั้นวงจร — ในการทำงานแรงดันสูง ต้องต่อพื้นดินไว้เพื่อป้องกันแรงดันไฟฟ้ากระชาก

กฎการใช้เครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้า — "ขั้นตอนการตรวจสอบ 3 ขั้น"

หากเครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้ามีข้อบกพร่อง จะส่งสัญญาณผิดพลาดว่า "ไม่มีไฟฟ้า" ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบอย่างแน่นอน:

1. ตรวจสอบว่าเครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้าตอบสนองเมื่อสัมผัสกับวงจรที่มีไฟฟ้า (ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้า)
2. ตรวจสอบวงจรที่จะทำงาน → ตรวจสอบว่าไม่มีการตอบสนอง
3. ตรวจสอบอีกครั้งว่า เครื่องตรวจสอบแรงดันไฟฟ้ายังคงทำงานได้ดีเมื่อสัมผัสกับวงจรที่มีไฟฟ้า

เครื่องป้องกัน

เครื่องป้องกัน	มาตรฐาน
ถุงมือฉนวน	แยกประเภทตามแรงดันต่ำ/แรงดันสูง, ตรวจสอบรูเล็กๆ ด้วยการทดสอบการฉีกฉีกอากาศก่อนใช้งาน
รองเท้าฉนวน	ตรวจสอบความเสียหายของพื้นรองเท้าและน้ำ
เสื้อผ้าและหน้ากากฉนวน	ต้องสวมใส่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากไฟฟ้าสั่นวงจร
เครื่องมือฉนวน	ทั้งพื้นที่หากปลดล็อกมือจับเสียหาย

ถุงมือฉนวนต้องทำการทดสอบฉนวน ทุก 6 เดือน

การทำงานกับไฟฟ้าที่เปิดอยู่ถูกห้ามโดยหลักการ

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงานอุตสาหกรรมกำหนดให้ การทำงานเมื่อไฟฟ้าดับเป็นหลัก หากจำเป็นต้องทำงานกับไฟฟ้าที่เปิดอยู่:

- ต้องออก ใบอนุญาตทำงาน ก่อน
- ต้องจัด ผู้กำกับดูแล (ทำงานเป็นคู่ ห้ามทำงานคนเดียว)
- ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันฉนวน
- ปฏิบัติตามระยะห่างในการเข้าถึงไฟฟ้าที่เปิดอยู่

> ผู้เริ่มต้น ห้ามทำงานกับไฟฟ้าที่เปิดอยู่โดยเด็ดขาด หากได้รับคำสั่งให้ทำงานแบบนี้ ให้ปฏิเสธและแจ้งให้ผู้จัดการด้านความปลอดภัยทราบ นี่คือสิทธิ์ในการหยุดทำงานที่กฎหมายแรงงานและสุขภาพกำหนดไว้

ไฟฟ้าลัดวงจร — สิ่งที่น่ากลัวกว่าการถูกไฟฟ้าดูด

เมื่อเกิดการลัดวงจรในกล่องควบคุมไฟฟ้า จะเกิด ไฟฟ้าลัดวงจรที่มีอุณหภูมิสูงถึงหลายพันองศา ซึ่งไม่ใช่การถูกไฟฟ้าดูด แต่เป็นการ ถูกไฟไหม้และแรงดันกระชาก

- ห้ามยืนอยู่ด้านหน้าขณะควบคุมกล่องควบคุมไฟฟ้า ต้องควบคุมจากด้านข้าง
- ห้ามสวมเสื้อผ้าทำจากในลอนหรือโพลีเอสเตอร์ — ละลายและติดผิวหนัง สวมเสื้อผ้าจากผ้าฝ้ายหรือเสื้อผ้าทนไฟ

ขั้นตอนหลังการทำงาน

ห้ามเปิดไฟฟ้าทันทีที่งานเสร็จสิ้น

1. รวบรวมเครื่องมือและวัสดุ ตรวจสอบว่าผู้ปฏิบัติงานได้เคลื่อนออกจากพื้นที่แล้ว
2. ถอดการต่อพื้นดินแบบสั้นวงจร
3. ต้องมีคนที่ทำหน้าที่ล็อกเปิดล็อกเอง (ห้ามให้คนอื่นเปิดล็อกแทน)
4. แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทราบว่าได้เปิดไฟฟ้าแล้ว
5. ตรวจสอบว่ามีปัญหาหรือไม่หลังจากเปิดไฟฟ้า

แหล่งอ้างอิง: องค์การความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — แนวทางเทคนิคด้านความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงานสำหรับงานไฟฟ้า

(<https://www.kosha.or.kr>) · องค์การความปลอดภัยทางไฟฟ้าเกาหลี — การตรวจสอบความปลอดภัยของอุปกรณ์ไฟฟ้า (<https://www.kesco.or.kr>) ·

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม — กฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน (<https://www.moel.go.kr>)

ลองทำที่น่างาน

- การจำลองขั้นตอน LOTO (Lock Out / Tag Out)
- การฝึกวัดความต้านทานการต่อพื้น

หลักการจัดการสิ่งแวดล้อม

การจัดการน้ำเสีย ขยะเสีย และอากาศ

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- เข้าใจกฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมพื้นฐาน
- สามารถแยกขยะเพื่อทิ้งได้

สรุปกฎหมายสิ่งแวดล้อม

เรียนรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คำมาตรฐานการปล่อยสาร สารอันตรายต่อคุณภาพน้ำ และการควบคุมสารมลพิษทางอากาศ

การฝ่าฝืนกฎหมายสิ่งแวดล้อมไม่สามารถอ้างว่า "ไม่รู้" ได้

การฝ่าฝืนกฎหมายสิ่งแวดล้อมไม่ได้จบแค่การปรับเพียงอย่างเดียว อาจนำไปสู่ การระงับการดำเนินการ·การเพิกถอนใบอนุญาต·การลงโทษทางอาญา ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ใช่แค่เจ้าของกิจการเท่านั้น แต่ พนักงานที่รับผิดชอบในการปล่อยสารมลพิษจริง ก็อาจถูกดำเนินคดีได้เช่นกัน

3 ช่องทางหลักที่อุตสาหกรรมถูกตรวจสอบ

บรรยากาศ

- ต้องแจ้งและขออนุญาตการติดตั้ง อุปกรณ์ปล่อยสารมลพิษในอากาศ (เช่น ห้องสี, โอเวนแห้ง, หม้อไอน้ำ, ตัวกรองฝุ่น)
- ฝุ่น, สารออกซิไดซ์ของไนโตรเจน (NOx), สารออกซิไดซ์ของซัลเฟอร์ (SOx), สารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) เป็นสารหลักที่ถูกตรวจสอบ
- มีหน้าที่ต้องวัดเอง — ตามประเภทของอุปกรณ์ ต้องวัดทุกครั้งที่ปี 1 ครั้ง ถึงทุกเดือน

น้ำ

- ต้องแจ้งและขออนุญาตการติดตั้งอุปกรณ์ปล่อยน้ำเสีย
- หากปล่อย สารอันตรายต่อคุณภาพน้ำเฉพาะ (เช่น ทองแดง, ตะกั่ว, โครเมียม, แคดเมียม, ไซยาไนด์) จะมีการควบคุมที่เข้มงวดมากขึ้น ซึ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องคือ อุตสาหกรรมขุดแร่และปิโตรเลียม
- หากคุณภาพน้ำที่ปล่อยออกมามีค่าเกินมาตรฐาน จะถูกสั่งให้แก้ไข → ถ้าไม่แก้ไขก็จะถูกระงับการดำเนินการ

เศษวัสดุ

- ต้องแจ้งการเป็นผู้ปล่อยเศษวัสดุในสถานที่ทำงาน
- มีหน้าที่ต้องใช้ระบบ Allbaro ในการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

"มาตรฐานการปล่อย" แตกต่างกันตามพื้นที่

แม้จะเป็นสารมลพิษเดียวกัน แต่ มาตรฐานจะแตกต่างกันตามพื้นที่ เช่น พื้นที่สะอาด / พื้นที่ทั่วไป / พื้นที่เฉพาะ / พื้นที่ที่มีข้อกำหนดพิเศษ แม้ในพื้นที่อุตสาหกรรมของบุนสาค, อุลซัน, และจังหวัดกยองนัม จะเป็นพื้นที่ทั่วไปส่วนใหญ่ แต่บริเวณใกล้แหล่งน้ำดื่มจะมีมาตรฐานที่เข้มงวดมากกว่า

> ตรวจสอบ กับเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม ว่าโรงงานของคุณอยู่ภายใต้มาตรฐานของพื้นที่ใดแน่

สิ่งที่พนักงานใหม่บ่อยครั้งทำผิดพลาด

การกระทำ	เหตุผลที่เป็นปัญหา
ปล่อยน้ำที่ไหลลงเข้าท่อระบายน้ำฝน	การปล่อยน้ำเสียโดยไม่ได้รับอนุญาต ท่อระบายน้ำฝนเชื่อมต่อกับแม่น้ำโดยตรง
ไม่เปลี่ยนกรองในหosing	ค่ามาตรฐานการปล่อยเกิน + ความเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้
ปิดเครื่องของตัวกรองฝุ่นขณะทำงาน	ไม่เปิดใช้งานอุปกรณ์ป้องกัน — เป็นเหตุผลที่ถูกระงับการดำเนินการ
ทิ้งน้ำมันใช้แล้วเป็นขยะทั่วไป	การทิ้งขยะที่กำหนดไว้โดยผิดกฎหมาย

เริ่มต้นด้วยการเรียนรู้ว่า ท่อระบายน้ำฝนและท่อระบายน้ำเสียแตกต่างกันอย่างไร ทั้งสีและเครื่องหมายของฝาท่อจะต่างกัน

การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

สำหรับโครงการที่มีขนาดใหญ่กว่าเกณฑ์ที่กำหนด (เช่น การสร้างอุตสาหกรรม, การก่อสร้างโรงงานขนาดใหญ่) จะต้องได้รับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อนเริ่มก่อสร้าง ถ้าขนาดเล็กจะใช้ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขนาดเล็ก แทน

ใบอนุญาตสิ่งแวดล้อมแบบรวม

เป็นระบบที่รวมใบอนุญาตหลายอย่างไว้เป็นหนึ่งเดียว เช่น ใบอนุญาตด้านอากาศ, น้ำ, และขยะ อุตสาหกรรมที่ปล่อยสารมลพิษทางอากาศ และน้ำในปริมาณมาก (เช่น โรงไฟฟ้า, โรงกลั่นน้ำมัน, โรงงานเคมี, โรงงานโลหะไม่ใช่เหล็ก เป็นต้น รวม 19 ประเภท) เป็นกลุ่มเป้าหมาย และจะต้องตรวจสอบทุก 5 ปี

รายการตรวจสอบในสัปดาห์แรก

- ☐ ระบุว่า อุปกรณ์ปล่อยสารมลพิษทางอากาศและน้ำของโรงงานเราคืออะไร
- ☐ ตำแหน่งและสถานะการใช้งานของอุปกรณ์ป้องกัน (ตัวกรองฝุ่น, ตัวดูดซับ, โรงงานบำบัดน้ำเสีย)
- ☐ ป้ายระบุการแยก ท่อระบายน้ำฝน / ท่อระบายน้ำเสีย
- ☐ ระบุว่า เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม (ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม) คือใคร

แหล่งอ้างอิง: กรมสิ่งแวดล้อม — นโยบายสิ่งแวดล้อมและการบังคับใช้กฎหมาย (<https://www.me.go.kr>) · องค์การสิ่งแวดล้อมเกาหลี — การจัดการสิ่งแวดล้อม
ในสถานที่ทำงาน (<https://www.keco.or.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — พระราชบัญญัติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางอากาศ / พระราชบัญญัติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางน้ำ (<https://www.law.go.kr>)

การจัดการขยะเสีย

การแบ่งแยกขยะทั่วไป/ขยะที่กำหนด แยกขยะ การจัดทำแบบฟอร์มการส่งมอบขยะ (ตามพระราชบัญญัติจัดการขยะ) ให้ความรู้

หากทิ้งไม่ถูกต้อง ผู้กำเนิดขยะจะต้องรับผิดชอบจนจบ

การทิ้งขยะไม่ใช่สิ้นสุดเมื่อส่งให้บริษัทจัดการแล้ว ตามหลัก ผู้กำเนิดขยะต้องรับผิดชอบ หากบริษัทที่ได้รับมอบหมายมีการทิ้งขยะผิดกฎหมาย ผู้กำเนิดขยะจะถูกดำเนินคดีร่วมด้วย ดังนั้นการตรวจสอบใบอนุญาตของบริษัทที่ได้รับมอบหมายจึงมีความสำคัญ

การจัดประเภทขยะในสถานที่ทำงาน

ขยะในสถานที่ทำงาน

- ขยะทั่วไปในสถานที่ทำงาน
 - ขยะจากอุปกรณ์กำจัดขยะ (ขยะจากอุปกรณ์ป้องกันมลพิษทางอากาศและน้ำ)
 - ขยะอื่น ๆ ในสถานที่ทำงาน (ขยะในสำนักงาน วัสดุบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น)
- ขยะที่กำหนด ← มีความเป็นอันตราย จึงต้องจัดการแยกต่างหาก

ขยะที่กำหนดที่พบบ่อยในสถานที่ผลิต

รายการ	ที่มา
น้ำมันใช้แล้ว	การเปลี่ยนน้ำมันหล่อลื่น น้ำมันไฮดรอลิก น้ำมันหล่อลื่น
กรดและด่างใช้แล้ว	กระบวนการล้าง ชัดผิว ขุดสังกะสี (ค่า pH ต่ำกว่า 2 หรือสูงกว่า 12.5)
สารละลายอินทรีย์ใช้แล้ว	น้ำยาสีน้ำ สารละลายทำความสะอาด
สีและสียเคลือบใช้แล้ว	กระบวนการทาสี สลัดสีในห้องทาสี
สารดูดซับและสารดูดซับน้ำมันใช้แล้ว	ผ้าเช็ดมือที่มีน้ำมัน ผ้าดูดซับ ฟิลเตอร์
ฝุ่น	ฝุ่นที่ถูกเก็บโดยเครื่องดูดฝุ่น
หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์และแบดเดอรีใช้แล้ว	การเปลี่ยนหลอดไฟ แบดเดอรีของรถยก

> ถุงมือและผ้าเช็ดมือที่มีน้ำมันติดอยู่ก็ถือเป็นขยะที่กำหนด (สารดูดซับน้ำมัน) หากทิ้งลงถังขยะทั่วไปจะถือว่าผิดกฎหมาย หลายคนยังไม่ทราบเรื่องนี้

หลักเกณฑ์การเก็บรักษา

- ขยะที่กำหนดสามารถเก็บได้สูงสุด 45 วัน (ขยะทั่วไป 90 วัน)
- มีหน้าที่ติดป้ายบอกความเป็นมา — ประเภท ปริมาณที่สามารถเก็บได้ ผู้รับผิดชอบในการจัดการ ระยะเวลาการเก็บ
- พื้นต้องใช้วัสดุที่ไม่ซึมผ่าน หลังคาและกำแพงต้องป้องกัน น้ำและลม
- น้ำมันและกรดที่ใช้แล้วต้องเก็บ ภายในขอบกั้นน้ำมัน (สารก้นน้ำมัน)
- ขยะที่เกิดปฏิกิริยาต่อกันต้องแยกเก็บ (กรด + ด่าง น้ำมัน + สารออกซิไดซ์)

ระบบอิเล็กทรอนิกส์ Allbaro สำหรับการส่งต่อขยะ

เมื่อส่งขยะ ไม่ใช่การบันทึกข้อมูลแบบกระดาษ แต่ บันทึกการส่งต่อและรับขยะแบบอิเล็กทรอนิกส์

1. ผู้กำเนิดขยะกรอกข้อมูลการส่งต่อ
2. ผู้ขนส่งยืนยันการรับขยะ
3. ผู้จัดการขยะยืนยันการจัดการขยะสุดท้าย
4. ระบบติดตามจนกระทั่งการจัดการขยะเสร็จสิ้น

หากไม่ใช้ใบส่งต่อหรือกรอกข้อมูลไม่ถูกต้องจะถูกปรับ

ก่อนมอบหมาย ต้องตรวจสอบอย่างแน่นนอน

- ☐ ใบอนุญาตของ บริษัทเก็บและขนส่งขยะ (ตรวจสอบว่าขยะของเรานั้นอยู่ในรายการที่ได้รับอนุญาตหรือไม่)
- ☐ ใบอนุญาตและ ความสามารถในการจัดการขยะของบริษัทจัดการขยะสุดท้าย
- ☐ ระบุประเภท จำนวน และวิธีการจัดการขยะใน สัญญา
- ☐ ตรวจสอบว่า หมายเลขทะเบียนรถตรงกับใบอนุญาตหรือไม่

การลดปริมาณขยะคือทางเลือกที่ดีที่สุด

ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ลำดับคือ ลดปริมาณ → นำกลับมาใช้ใหม่ → รีไซเคิล → เผา →ฝังกลบ

- น้ำมันหล่อลื่นสามารถ รีไซเคิลได้ จึงสามารถลดปริมาณน้ำมันที่ใช้แล้วได้อย่างมาก
- วัสดุบรรจุภัณฑ์สามารถเปลี่ยนไปใช้ ภาชนะที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ
- หากแยกขยะได้ดี จะสามารถ ป้องกันไม่ให้สิ่งของที่สามารถรีไซเคิลได้ปนเปื้อนกับขยะที่กำหนด ซึ่งจะทำให้ต้องจัดการด้วยค่าใช้จ่ายสูง

ตัวอย่างความผิดพลาดในสถานที่ทำงาน

ความผิดพลาด	ผลลัพธ์
ใส่ผ้าเช็ดและถุงมือเข้าไปในถังน้ำมันที่ใช้แล้ว	ถูกปฏิเสธการรับขยะ ค่าใช้จ่ายในการแยกประเภทเพิ่มขึ้น
เก็บเกินระยะเวลา 45 วัน	ถูกปรับ
ไม่ติดป้ายบอกความเป็นมา	ถูกปรับ
ไม่กรอกใบส่งต่อ	ถูกปรับและถูกตรวจสอบว่ามีการจัดการขยะผิดกฎหมายหรือไม่

แหล่งอ้างอิง: องค์การสิ่งแวดล้อมเกาหลี — ระบบ올바로(การกำจัดขยะตามกฎหมาย) (<https://www.allbaro.or.kr>) · กรมสิ่งแวดล้อม — นโยบายการจัดการขยะเสีย (<https://www.me.go.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — พระราชบัญญัติการจัดการขยะเสื่อมสภาพ (<https://www.law.go.kr>)

ลองทำที่หน้างาน

- แบบทดสอบการแยกประเภทขยะ
- การกำหนดเส้นทางการกำจัดขยะตาม MSDS (Material Safety Data Sheet)

การจัดการความปลอดภัยของสารเคมี

อ่าน MSDS (Material Safety Data Sheet) และป้องกันอันตราย

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- ทำความเข้าใจข้อมูล 16 ข้อใน MSDS (Material Safety Data Sheet)
- สามารถอ่านป้ายเตือน GHS (Globally Harmonized System) ได้

การจัดประเภท GHS และป้ายเตือน (Globally Harmonized System)

เรียนรู้ความหมายของ 9 รูปแบบ GHS (Globally Harmonized System) ปีกโทแกรม (การระเบิด การติดไฟ การออกซิเดชัน การกัดกร่อน ความเป็นพิษ ฯลฯ)

GHS คือระบบการจัดการความปลอดภัยที่ช่วยให้เห็นความเสี่ยงได้จากภาพเพียงอย่างเดียว

GHS(Globally Harmonized System) เป็นระบบมาตรฐานที่ใช้ทั่วโลกในการจัดประเภทและระบุสัญลักษณ์ของสารเคมี ถ้าแต่ละประเทศใช้สัญลักษณ์ต่างกัน ก็เสี่ยงต่อการจัดการสารเคมีที่นำเข้า

ในเกาหลีใต้ GHS ถูกนำมาใช้ตาม กฎหมายความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน และ กฎหมายการจัดการสารเคมี

ไอคอน 9 แบบ

ภาพจะอยู่ในกรอบสามเหลี่ยมสีแดง

ภาพ	ความหมาย	ตัวอย่างในสถานที่ทำงาน
	ความเสี่ยงต่อการระเบิด หรือการตอบสนองต่อตนเอง	สารอินทรีย์เปอร์ออกไซด์ สารแข็งตัว
	ความเสี่ยงต่อการลุกไหม้ หรือการลุกไหม้เอง	โซลันต์ อะซีโตน แอลกอฮอล์
	สารออกซิไดซ์	ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ไนโตรเจน
	ก๊าซความดันสูง	ถังก๊าซออกซิเจน อากาศ ไนโตรเจน
	กัณฑ์กรรณโหลหรือผิวหน่ง	ซัลฟิวริกแอซิด โซเดียมไฮดรอกไซด์
	ความเป็นพิษเฉียบพลัน (อันตรายถึงชีวิต)	สารไซยาไนด์ ฟอร์มาลดีไฮด์
	สารระคายเคือง หรือเป็นพิษเล็กน้อย	น้ำยาทำความสะอาดทั่วไป
	สารก่อมะเร็ง สารพิษต่อระบบสืบพันธุ์ หรือสารก่ออาการแพ้ทางระบบทางเดินหายใจ	เบนซีน ซิลิกาฟลัก
	สารที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมทางน้ำ	สารเคมีที่มีโลหะหนัก

> สัญลักษณ์กระดูกสันหลัง และจุดอันตราย ! ทั้งสองเป็นสารพิษ แต่ความรุนแรงต่างกัน ถ้ามีสัญลักษณ์กระดูกสันหลังแสดงว่าเป็นอันตรายในปริมาณน้อย

คำเตือน — "อันตราย" vs "คำเตือน"

- อันตราย (Danger): ระดับความรุนแรงสูง
- คำเตือน (Warning): ระดับความรุนแรงต่ำกว่า

แม้จะเป็นสารที่มีคุณสมบัติเดียวกัน เช่น ความเสี่ยงต่อการลุกไหม้ แต่ถ้าจุดติดไฟต่ำก็จะระบุว่า "อันตราย" ถ้าจุดติดไฟสูงก็จะระบุว่า "คำเตือน"

สิ่งที่ต้องมีในป้ายเตือน 6 อย่าง

- ชื่อ (ชื่อผลิตภัณฑ์)
- สัญลักษณ์ (ไอคอน)
- คำเตือน (อันตราย / คำเตือน)
- ข้อความระบุความเสี่ยง (H-code, ตัวอย่าง: H225 ของเหลวและไอที่มีความเสี่ยงต่อการลุกไหม้สูง)
- ข้อความแนะนำการป้องกัน (P-code, ตัวอย่าง: P210 ห่างจากความร้อนหรือประกายไฟ)
- ข้อมูลผู้จัดหา (ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ข้อมูลการติดต่อ)

ภาชนะบรรจุขนาดเล็กก็ต้องมีป้ายเตือนเช่นกัน

เมื่อเทสารจากถังใหญ่ลงถังเล็ก ก็ต้องมีป้ายเตือนบนถังเล็กด้วย ถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อนี้ จะเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

> การบรรจุโซลันต์ในขวดพลาสติกเป็น สิ่งห้ามเด็ดขาด เกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตจากความเข้าใจผิดว่าเป็นเครื่องดื่มหลายครั้งแล้ว

รายการตรวจสอบความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน

- ☐ ภาชนะบรรจุสารเคมีที่ใช้ในงานมีป้ายเตือนหรือไม่
- ☐ รู้ว่าไอคอนมีกี่แบบ และแต่ละแบบหมายถึงอะไร
- ☐ คำเตือนระบุว่า "อันตราย" หรือ "คำเตือน"
- ☐ ภาชนะบรรจุขนาดเล็กมีป้ายเตือนหรือไม่

☐ **Material Safety Data Sheet (MSDS)** ถูกตีพิมพ์หรือวางไว้ในสถานที่ทำงานหรือไม่ (เป็นข้อบังคับทางกฎหมาย)

แหล่งอ้างอิง: สำนักงานความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — ห้องสมุดข้อมูล MSDS/GHS (<https://msds.kosha.or.kr>) · องค์การความปลอดภัยสารเคมี — ข้อมูลสารเคมี (<https://icis.me.go.kr>) · กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม — คำแนะนำเกี่ยวกับป้ายเตือนสารเคมี (<https://www.moel.go.kr>)

ข้อมูลความปลอดภัยด้านวัสดุ (MSDS) รายการสำคัญ

เรียนรู้วิธีอ่านข้อมูลเกี่ยวกับการระบุสารเคมี ความเสี่ยงและอันตราย ขั้นตอนฉุกเฉิน การจัดการและการเก็บรักษา รวมถึงการป้องกันการสัมผัสและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

MSDS มีทั้งหมด 16 ข้อ แต่ในที่ทำงานนั้นต้องดูเพียง 5 ข้อเท่านั้น

MSDS (เอกสารข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมี หรือเรียกใหม่ว่า SDS) ประกอบด้วย 16 ข้อ ไม่จำเป็นต้องจำทั้งหมด แต่ต้องอ่านและเข้าใจ 5 ข้อที่ต้องดูอย่างแนบแน่นก่อนเริ่มงาน ให้ได้

โครงสร้างของ 16 ข้อทั้งหมด

ข้อ	หัวข้อ
1	ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีและบริษัท
2	ความเป็นพิษและความเสี่ยง ← ข้อที่ต้องดู
3	ชื่อและปริมาณของสารประกอบ ← ข้อที่ต้องดู
4	วิธีการปฏิบัติฉุกเฉิน ← ข้อที่ต้องดู
5	วิธีการจัดการเมื่อเกิดการระเบิดหรือไฟไหม้
6	วิธีการจัดการเมื่อเกิดการรั่วไหล
7	วิธีการใช้งานและการเก็บรักษา ← ข้อที่ต้องดู
8	การป้องกันการสัมผัสและการใช้เครื่องป้องกันส่วนบุคคล ← ข้อที่ต้องดู
9	คุณสมบัติทางกายภาพและเคมี
10	ความเสถียรและการตอบสนองทางเคมี
11	ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษ
12	ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
13	ข้อควรระวังในการทิ้ง
14	ข้อมูลที่เป็นสำหรับการขนส่ง
15	สถานการณ์การควบคุมตามกฎหมาย
16	ข้อมูลอื่น ๆ ที่ควรอ้างอิง

วิธีการอ่านแต่ละข้อ

ข้อ 2 — ความเป็นพิษและความเสี่ยง

มีรูปภาพแสดงความเป็นพิษ ค่าเตือน และ H ข้อความอยู่ที่นี่ ถ้าเห็นคำว่า "แฉกสี 1A" แสดงว่าเป็นสารที่ต้องจัดการพิเศษ ต้องเก็บบันทึกการจัดการเป็นเวลา 30 ปี

ข้อ 3 — สารประกอบ

บางครั้งข้อมูลสารจะถูกปิดบังเนื่องจากเป็นความลับทางการค้า แต่ถ้าสารนั้นมีความเป็นพิษสูง ก็ต้องเปิดเผยข้อมูล คุณสามารถค้นหาสารแต่ละชนิดได้โดยใช้หมายเลข CAS

ข้อ 4 — การปฏิบัติฉุกเฉิน

ถ้าอ่านหลังเกิดเหตุแล้วจะสายเกินไป จึงต้องอ่านล่วงหน้า

- ถ้าสารเข้าตา: ล้างด้วยน้ำไหลเป็นเวลา 15 นาทีขึ้นไป
- ถ้าสารสัมผัสกับผิวหนัง: ถอดเสื้อผ้าที่ปนเปื้อนทันทีและล้าง
- ถ้าหายใจเข้าไป: ย้ายไปยังที่มีอากาศบริสุทธิ์

ข้อ 7 — การใช้งานและการเก็บรักษา

- ห้ามเก็บร่วมกับสารอื่น (ห้ามผสม)
- ข้อกำหนดเกี่ยวกับอุณหภูมิในการเก็บและระบบระบายอากาศ
- ต้องต่อพื้นดินหรือไม่

ข้อ 8 — การป้องกันการสัมผัสและการใช้เครื่องป้องกันส่วนบุคคล

เป็นข้อที่ใช้ปฏิบัติงานจริงมากที่สุด

- เกณฑ์การสัมผัส (TWA, STEL) — ค่าเฉลี่ยใน 8 ชั่วโมง / ช่วงเวลาสั้น
- ประเภทของ อุปกรณ์ป้องกันการหายใจ (หน้ากากป้องกันฝุ่นหรือหน้ากากป้องกันสารพิษ ประเภทของถังกรอง)
- วัสดุของ ถุงมือ (ไนทริล/นีโอพรีน/บิวทิล — วัสดุที่แตกต่างกันตามสารเคมี)

> ถ้าสวม ถุงมือยาง ขณะใช้สารเคมีอันตราย จะทะลุได้ภายในไม่กี่นาที จึงต้องใช้ถุงมือที่ MSDS กำหนดไว้

การอ่านเกณฑ์การสัมผัส

TWA (ค่าเฉลี่ยน้ำหนักเวลา) : ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่อนุญาตในช่วงเวลาทำงาน 8 ชั่วโมง
STEL (ค่าสัมผัสชั่วคราว) : ค่าสูงสุดที่อนุญาตในการสัมผัสเป็นเวลา 15 นาที
C (ค่าสูงสุดการสัมผัส) : ค่าที่ห้ามเกินแม้แต่ชั่วขณะ

ตัวอย่าง) ทอลูอิน TWA 50ppm / STEL 150ppm

หน้าที่ตามกฎหมาย (เจ้าของกิจการ)

- ต้อง ติดตั้ง MSDS ไว้ในที่ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถมองเห็นได้ง่าย
- ต้องติดป้ายเตือน
- ต้องจัดการอบรม MSDS (เมื่อมีการเปลี่ยนสารหรือนำสารใหม่มาใช้)
- ตั้งแต่ปี 2021 เป็นต้นไป ระบบการยื่นและอนุมัติการไม่เปิดเผย MSDS จะถูกดำเนินการ (โดยองค์กรความปลอดภัยและสุขภาพ)

สิ่งที่พนักงานใหม่ต้องทำในวันแรก

- ☐ ตรวจสอบรายการสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการของตนเอง
- ☐ ตรวจสอบตำแหน่งของ MSDS ของแต่ละสาร (ในแฟ้มหรือบนกระดานประกาศ)
- ☐ อ่านข้อ 4 (การปฏิบัติฉุกเฉิน) และข้อ 8 (อุปกรณ์ป้องกัน) ส่องหน้า
- ☐ ตรวจสอบตำแหน่งของเครื่องล้างตา (eye wash) และห้องอาบน้ำฉุกเฉิน — ต้องสามารถไปถึงได้ภายใน 30 วินาที

แหล่งอ้างอิง: องค์กรความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน — ระบบค้นหา MSDS (Material Safety Data Sheet) (<https://msds.kosha.or.kr>) · กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม — แนวทางการจัดการสารเคมี (<https://www.moel.go.kr>) · องค์กรความปลอดภัยทางเคมี — ระบบข้อมูลสารเคมีแบบบูรณาการ (<https://icis.me.go.kr>)

ลองทำที่หน้างาน

- การฝึกปฏิบัติการอ่าน MSDS (Material Safety Data Sheet) 3 แบบ
- แบบทดสอบการจับคู่ภาพ GHS (Globally Harmonized System)

สิทธิของผู้ปฏิบัติงานและกฎหมายแรงงาน

คุณต้องรู้สิทธิของตัวเองก่อนจึงจะสามารถปฏิบัติตามได้

สิ่งที่จะได้เรียนรู้

- เข้าใจเงื่อนไขการทำงานพื้นฐาน
- วิธีรับมือเมื่อได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

สัญญาจ้างงาน

เรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องระบุในสัญญาจ้างงาน ชั่วโมงทำงาน ช่วงพักและวันหยุด รวมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อนที่มีค่าจ้าง

หากไม่ทำสัญญาจ้าง ความเสียหายจะตกอยู่กับแรงงานเสมอ

เนื่องจากงานเร่งด่วน หรือเพราะเป็นคนที่รู้จักกัน หรือเพราะมีคนแนะนำ หรือเพราะมีคำพูดว่า "จะทำสัญญาจ้างในภายหลัง" จึงมีกรณีที่เริ่มทำงานโดยไม่มีสัญญาจ้างแรงงานอยู่เสมอ แต่หากในภายหลังเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับเงินเดือนหรือเวลาทำงาน คำสัญญาที่พูดกันไว้ไม่มีหลักฐานที่สามารถใช้พิสูจน์ได้ ผู้ตรวจสอบก็ไม่มีข้อมูลที่สามารถใช้ตัดสินได้

การจัดทำและ แจกจ่าย สัญญาจ้างแรงงานเป็นหน้าที่ตามกฎหมายของนายจ้าง (มาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน) การจัดทำสัญญาจ้างแล้วเก็บไว้ทั้งหมดที่บริษัทเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย **ต้องมีสัญญาจ้างหนึ่งฉบับที่แรงงานต้องถือไว้ด้วยเสมอ**

> การไม่ได้รับสัญญาจ้างเป็นเหตุผลที่สามารถแจ้งได้ ถ่ายรูปไว้ด้วยแม้แต่ภาพถ่ายก็ตาม หลังจากนั้นหากเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการไม่จ่ายเงินเดือน สัญญาจ้างแรงงานจะเป็นเอกสารที่ถูกเรียกใช้เป็นลำดับแรก

รายการที่ต้องมีในสัญญาจ้างแรงงานอย่างแน่นอน

รายการ	ต้องเขียนอย่างนี้ถึงจะถูกต้อง
เงินเดือน	รายการประกอบ (เงินเดือนพื้นฐาน ค่าตอบแทนต่าง ๆ) วิธีการคำนวณ วิธีการจ่ายเงินและวันที่จ่ายเงิน
เวลาทำงานที่กำหนด	เวลาเริ่มและสิ้นสุดงาน จำนวนชั่วโมงต่อวัน/สัปดาห์
วันหยุด	วันหยุดประจำสัปดาห์คือวันอะไร วันหยุดราชการของหน่วยงานรัฐมีค่าใช้จ่ายหรือไม่
วันหยุดพักผ่อนที่ได้รับค่าจ้างตามปีการทำงาน	มาตรฐานการได้รับวันหยุด
สถานที่ทำงาน	โรงงานหรือสถานที่ทำงานจริงที่จะทำงาน
งานที่รับผิดชอบ	ยิ่งระบุอย่างเฉพาะเจาะจงดีก็ยิ่งดีการใช้คำทั่วไปเช่น "งานช่วยเหลือการผลิต"

สัญญาจ้างที่เขียนเพียงแค่ว่า เงินเดือน = เดือน 000 หมื่นบาท เป็นสัญญาจ้างที่ไม่สมบูรณ์ หากไม่ระบุว่าเงินเดือนพื้นฐานคือเท่าไรและค่าล่วงเวลาคือเท่าไร ก็จะไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าได้รับค่าล่วงเวลาแล้วหรือยังในภายหลัง

มาตรฐานทางกฎหมายเกี่ยวกับเวลาทำงาน ช่วงพัก และวันหยุด

ประเภท	มาตรฐาน
เวลาทำงานที่กำหนด	ไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน และ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
การทำงานล่วงเวลา	ไม่เกิน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยตกลงกันระหว่างคู่สัญญา
ช่วงพัก	งานที่ใช้เวลา 4 ชั่วโมง ต้องพัก ไม่น้อยกว่า 30 นาที และงานที่ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ต้องพัก ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง — ช่วงพักต้องอยู่ระหว่างเวลาทำงาน
วันหยุดประจำสัปดาห์	หากทำงานครบตามเวลาที่กำหนดในสัปดาห์หนึ่ง จะได้รับ วันหยุดพักผ่อนที่ได้รับค่าจ้างอย่างน้อย 1 วัน
การทำงานในเวลากลางคืน	เวลา 18.00 น. ถึง 06.00 น.

ช่วงพักเป็นเวลาที่สามารถพักได้อย่างอิสระ ไม่ใช่ช่วงพักที่บอกว่า "ให้ดูเครื่องจักรขณะกินข้าว" ซึ่งเป็นเวลาทำงาน ถ้าอยู่ในสถานะที่ต้องรอและไม่สามารถออกจากที่ทำงานได้ นั่นถือเป็นเวลาทำงาน

วันหยุดพักผ่อนที่ได้รับค่าจ้างจะสะสมได้อย่างไร

[ระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 1 ปี]

ทุกเดือนที่ทำงานครบ 1 เดือน จะได้รับ 1 วัน → จำนวนสูงสุด 11 วัน

[ระยะเวลาการทำงาน 1 ปี แต่ในปีก่อนหน้ามีการมาทำงานไม่น้อยกว่า 80%]

15 วัน

[ระยะเวลาการทำงานต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี]

ทุก 2 ปีหลังจากครบ 1 ปีแรก จะได้รับเพิ่ม 1 วัน

ปีที่ 3-4: 16 วัน

ปีที่ 5-6: 17 วัน

ปีที่ 7-8: 18 วัน

...

ปีที่ 21 ขึ้นไป: 25 วัน (ขีดจำกัด)

วันหยุดพักผ่อนที่ได้รับค่าจ้าง เป็นสิทธิ์ที่แรงงานสามารถใช้ได้ตามวันที่ต้องการ บริษัทสามารถขอเปลี่ยนวันหยุดได้ก็ต่อเมื่อการเปลี่ยนวันหยุดจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงานของบริษัทเท่านั้น วันหยุดที่ไม่ได้ใช้และเหลืออยู่จะถูกคำนวณเป็น เงินค่าวันหยุดพักผ่อน ตามหลักการ (หากบริษัทปฏิบัติตามขั้นตอนการส่งเสริมการใช้วันหยุดอย่างถูกกฎหมาย ถือเป็นข้อยกเว้น)

สำหรับสถานที่ทำงานที่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 5 คน ข้อกำหนดจะแตกต่างกัน

ในพื้นที่บุคคล ยูนกยง มีสถานที่ทำงานของบริษัทที่เป็นบริษัทที่มีพนักงานประจำไม่ถึง 5 คนในบริษัทที่เป็นบริษัทที่ร่วมมือกันในระดับที่ 2 หรือ 3 อยู่จำนวนมาก ข้อกำหนดที่ใช้จะแตกต่างกันไปตามจำนวนพนักงานของบริษัทของคุณเอง

ระบบ	จำนวนพนักงานน้อยกว่า 5 คน	จำนวนพนักงานไม่น้อยกว่า 5 คน
ค่าจ้างขั้นต่ำ	ใช้ได้	ใช้ได้
การจัดทำและแจกจ่ายสัญญาจ้างแรงงาน	ใช้ได้	ใช้ได้
ค่าจ้างวันหยุดประจำสัปดาห์	ใช้ได้	ใช้ได้
ค่าจ้างที่ได้รับเมื่อออกจากงาน	ใช้ได้	ใช้ได้
ประกันสังคมกรณีอุบัติเหตุ	ใช้ได้	ใช้ได้
ค่าจ้างเพิ่มเติมสำหรับการทำงานล่วงเวลา ช่วงเวลาค่ำ และวันหยุด (50%)	ไม่ใช้ได้	ใช้ได้
วันหยุดพักผ่อนที่ได้รับค่าจ้าง	ไม่ใช้ได้	ใช้ได้
ข้อจำกัดเวลาทำงานไม่เกิน 52 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	ไม่ใช้ได้	ใช้ได้
การขอความช่วยเหลือเพื่อแก้ไขการเลิกจ้างโดยไม่ชอบธรรม	ไม่ใช้ได้	ใช้ได้

จำนวนพนักงานประจำจะตัดสินโดยจำนวนคนที่ถูกจ้างจริง ไม่ใช่ค่าพูดของเจ้าของบริษัท หากมีความสับสน สามารถสอบถามได้ที่ศูนย์บริการลูกค้าของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (โทรฟรี 1350)

ตรวจสอบว่าใครคือ "นายจ้าง" ของคุณ

ในสถานที่ทำงานของโรงงานเรือและโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ มักมีบริษัทที่ร่วมมือกันอยู่ภายในบริษัทหลักหลายแห่ง บริษัทที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างแรงงาน (นายจ้างของคุณ) อาจแตกต่างจากบริษัทของบุคคลที่กำลังส่งงานในสถานที่ทำงาน

- **การจ้างงานตามสัญญา:** ผู้จัดการของบริษัทที่ร่วมมือกันจะสั่งการ โครงสร้างที่ถูกต้อง
- **การส่งคนไปทำงาน:** กำหนดงานและระยะเวลาที่สามารถทำได้ตามกฎหมายการส่งคนไปทำงาน งานในกระบวนการผลิตโดยตรงของอุตสาหกรรมการผลิตถูกห้ามเป็นหลัก

หากพนักงานของบริษัทหลักเป็นผู้ส่งงานโดยตรงและจัดการเวลาทำงาน อาจมีความเสี่ยงว่าเป็นการส่งคนไปทำงานโดยไม่ถูกกฎหมาย ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ยากต่อการตัดสิน หากคุณรู้สึกว่ามีความเสี่ยงผิดปกติ ควรขอคำปรึกษาจากกรมการจัดหางานก่อน

สำหรับแรงงานชาวต่างชาติ (E-9) ควรตรวจสอบเพิ่มเติม

- ใช้ สัญญาจ้างแรงงานมาตรฐาน ควรมีสำเนาที่แปลเป็นภาษาของประเทศตนเองไว้ด้วย

- การที่บริษัทเก็บ หนังสือเดินทางและใบลงทะเบียนชาวต่างชาติ เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย คุณต้องถือไว้เอง
- การที่มีการเลือกปฏิบัติในเรื่องเงินเดือนและเงื่อนไขการทำงานเนื่องจากสัญชาติเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 6 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน ค่าจ้างขั้นต่ำจะต้อง เท่าเทียมกัน กับแรงงานในประเทศ
- การเปลี่ยนสถานที่ทำงานสามารถทำได้ภายในจำนวนครั้งที่กำหนดไว้ แต่ กรณีที่ไม่ใช่ความรับผิดชอบของแรงงาน เช่น การฝ่าฝืนเงื่อนไขการทำงานของนายจ้าง จะไม่ถูกนับรวมในจำนวนครั้งที่กำหนดไว้ สามารถตรวจสอบได้ที่ศูนย์บริการแรงงาน
- ค่าปรึกษาเกี่ยวกับแรงงานชาวต่างชาติ: 1577-0071 (มีบริการให้คำปรึกษาหลายภาษา)

รายการตรวจสอบก่อนลงนาม

- ☐ เงินเดือนเขียนแยกตาม เงินเดือนพื้นฐานและค่าตอบแทนต่าง ๆ หรือไม่
- ☐ เวลาเริ่มและสิ้นสุดงานและเวลาพักเขียนอย่างชัดเจนหรือไม่
- ☐ วันหยุดประจำปีและวันหยุดที่เขียนระบุวันที่ชัดเจนหรือไม่
- ☐ ไม่ได้ลงนามในสัญญาที่ยังมีช่องว่างอยู่ (ห้ามลงนามในช่องว่างเด็ดขาด)
- ☐ ได้รับสัญญาจ้างที่ลงนามแล้วหนึ่งฉบับ หรือไม่
- ☐ ถ่ายภาพและบันทึกไว้ในโทรศัพท์มือถือของคุณเองหรือไม่

แหล่งอ้างอิง: กระทรวงแรงงาน — แบบฟอร์มสัญญาจ้างงานมาตรฐานและการจัดทำคู่มือ (<https://www.moel.go.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — กฎหมายแรงงาน (<https://www.law.go.kr>) · กรมการจัดหางาน ช่องทางร้องเรียน — ปรึกษาและร้องเรียนเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำงาน (<https://minwon.moel.go.kr>)

เงินเดือนและประกันสี่ประเภท

เรียนรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเงินเดือนขั้นต่ำ เงินเดือนตามประเภท เงินสมทบการเกษียณ เงินสมนาคุณแห่งชาติ ประกันสุขภาพ ประกันการจ้างงาน และประกันสังคมอุบัติเหตุ

คุณต้องเข้าใจรายละเอียดเงินเดือนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหาย

เพียงแต่ดูว่ามีเงินเท่าไรเข้าบัญชีธนาคาร คุณก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าคุณได้รับเงินน้อยลงเท่าไร เงินเดือนมีโครงสร้างเป็น เงินเดือนพื้นฐาน + ค่าตอบแทนต่าง ๆ – หัก (ประกันสังคม 4 ประเภท · ภาษี) และแต่ละรายการมีหลักการคำนวณที่ชัดเจน

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ปี 2021 ผู้จ้างงานมีหน้าที่ให้ใบแจ้งหนี้เงินเดือน (ตามมาตรา 48 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน) คุณต้องให้ใบแจ้งหนี้ที่ระบุรายละเอียดการประกอบเงินเดือน วิธีการคำนวณ และรายการที่หัก ทุกครั้งที่จ่ายเงินเดือน "ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบลายลักษณ์อักษรหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่ให้คุณจะถูกปรับ"

ค่าจ้างขั้นต่ำ — กำหนดใหม่ทุกปี

ค่าจ้างขั้นต่ำจะถูกกำหนดและประกาศใน ช่วงต้นเดือนสิงหาคมของทุกปี และจะเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป ค่าจ้างขั้นต่ำเปลี่ยนแปลงทุกปี ดังนั้นคุณต้อง ตรวจสอบค่าจ้างขั้นต่ำที่ประกาศในปีนั้น ๆ อย่างแน่นอน ประกาศในเว็บไซต์ของกระทรวงแรงงานและอุตสาหกรรม และป้ายประกาศในสถานที่ทำงาน

หลักการที่ควรจำไว้คือ

- ใช้กับสถานที่ทำงานทุกแห่งที่มีพนักงาน 1 คนขึ้นไป ไม่มีข้อยกเว้นแม้แต่สถานที่ทำงานที่มีพนักงานน้อยกว่า 5 คน
- ไม่เกี่ยวกับสัญชาติ ค่าจ้างขั้นต่ำเดียวกันจะถูกใช้กับแรงงานต่างชาติที่มีสัญญา E-9 ด้วย
- สำหรับแรงงานที่มีสัญญาจ้างเกิน 1 ปี สามารถลดค่าจ้างขั้นต่ำลง 10% ในช่วง 3 เดือนแรกของการฝึกงาน แต่ ไม่สามารถลดค่าจ้างขั้นต่ำได้สำหรับงานที่กระทรวงแรงงานและอุตสาหกรรมกำหนดไว้
- ขอบเขตของค่าจ้างที่ใช้คำนวณค่าจ้างขั้นต่ำ (รวมหรือไม่รวมเงินโบนัสประจำปีและค่าสวัสดิการ) ได้เปลี่ยนแปลงไปตามการแก้ไขกฎหมาย ดังนั้นเมื่อคุณต้องการตรวจสอบว่าค่าจ้างของคุณมีการละเมิดค่าจ้างขั้นต่ำหรือไม่ คุณต้อง ตรวจสอบตามเกณฑ์ของปีนั้น ๆ

> การตรวจสอบว่ามีการละเมิดค่าจ้างขั้นต่ำหรือไม่ ไม่ใช่การตรวจสอบ "เงินเดือนรวมต่อเดือน" แต่ต้องตรวจสอบ ค่าเงินต่อชั่วโมง คุณต้องแบ่งเงินเดือนของเดือนนั้นด้วยจำนวนชั่วโมงทำงานที่กำหนดในเดือนนั้นเพื่อเปรียบเทียบ

ค่าจ้างตามปกติและค่าจ้างเฉลี่ย — ใช้ในที่แตกต่างกัน

ประเภท	นิยาม	ใช้ในที่ใด
ค่าจ้างตามปกติ	จำนวนเงินที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าตอบแทนสำหรับงานตามปกติ ซึ่งจะถูกจ่ายเป็นประจำและเท่าเทียมกัน	ค่าจ้างเพิ่มสำหรับการทำงานล่วงเวลา · ค่าจ้างเพิ่มสำหรับการทำงานในเวลากลางคืน · ค่าจ้างเพิ่มสำหรับการทำงานในวันหยุด · ค่าจ้างเพิ่มสำหรับการใช้สิทธิ์หยุดพักผ่อน
ค่าจ้างเฉลี่ย	จำนวนเงินรวมของค่าจ้างในช่วง 3 เดือนก่อนวันที่เกิดเหตุการณ์ด้วยจำนวนวันทั้งหมดในช่วงนั้น	ค่าจ้างล่วงหน้า · ค่าจ้างในช่วงพักงานเนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน · ค่าจ้างในช่วงพักงานเนื่องจากความพิการ · ค่าจ้างในช่วงพักงาน

หากค่าจ้างเฉลี่ยน้อยกว่าค่าจ้างตามปกติ คุณจะต้อง พิจารณา**ค่าจ้างตามปกติเป็นค่าจ้างเฉลี่ย**

การกำหนดว่าค่าตอบแทนใดถือเป็นค่าจ้างตามปกติได้ถูกจัดระเบียบอย่างต่อเนื่องตามคำพิพากษาของศาลฎีกา และมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมาตรฐานปฏิบัติการในการเงินของเงินโบนัสประจำปีที่มีเงื่อนไขการปฏิบัติงาน ดังนั้น มีกรณีให้บริษัทกำหนดขอบเขตของ**ค่าจ้างตามปกติ**แคบเกินไปและจ่ายค่าตอบแทนน้อยเกินไป ดังนั้นหากคุณพบว่าจำนวนเงินไม่เหมาะสม คุณควรขอคำปรึกษาจากกรมการจัดหางาน

การคำนวณค่าจ้างตามปกติและค่าตอบแทนเพิ่ม

ในระบบทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนชั่วโมงทำงานตามกำหนดในเดือนจะคำนวณโดยทั่วไปเป็น **209 ชั่วโมง**

จำนวนชั่วโมงทำงานตามกำหนดในเดือน = (40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ + 8 ชั่วโมงพักผ่อนต่อสัปดาห์) × 365 วัน ÷ 7 วัน ÷ 12 เดือน

= 48 × 52.14 ÷ 12

≈ 209 ชั่วโมง

ตัวอย่าง) หากเงินเดือนตามปกติในเดือนนั้นคือ 2,090,000 บาท

ค่าจ้างตามปกติต่อชั่วโมง = 2,090,000 ÷ 209 = 10,000 บาท

ทำงานล่วงเวลา 10 ชั่วโมง → 10,000 × 1.5 × 10 = 150,000 บาท

ทำงานในเวลากลางคืน 8 ชั่วโมง → 10,000 × 0.5 × 8 = 40,000 บาท (เพียงส่วนที่เพิ่ม)

ทำงานในวันหยุด 8 ชั่วโมง → 10,000 × 1.5 × 8 = 120,000 บาท

ทำงานเกิน 8 ชั่วโมงในวันหยุด → 10,000 × 2.0 × จำนวนชั่วโมงที่เกิน

หากเป็นการทำงานล่วงเวลาในเวลากลางคืน (หลังจากเวลา 22:00 น.) ค่าตอบแทนเพิ่มจะทับซ้อนกัน ค่าตอบแทนเพิ่ม 50% สำหรับการ
ทำงานล่วงเวลา + 50% สำหรับการทำงานในเวลากลางคืน ทำให้เป็น 2 เท่าของค่าจ้างตามปกติต่อชั่วโมง ข้อผิดพลาดนี้มักเกิดขึ้นบ่อยในสถานที่
ทำงานที่มีการผลิตในเวลากลางคืน เช่น โรงงานเรือและโรงงานหล่อโลหะ

ค่าจ้างล่วงหน้า

- หากทำงานต่อเนื่องเกิน 1 ปี และ ทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์ไม่ต่ำกว่า 15 ชั่วโมง คุณจะเป็นผู้มีสิทธิ์
- ใช้กับสถานที่ทำงานทุกแห่งที่มีพนักงาน 1 คนขึ้นไป แม้สถานที่ทำงานที่มีพนักงานน้อยกว่า 5 คนก็สามารถได้รับค่าจ้างล่วงหน้า
- หลักการคือ ต้องจ่ายค่าจ้างล่วงหน้าภายใน 14 วันหลังจากวันลาออก (สามารถขยายเวลาได้ตามข้อตกลง)

ค่าจ้างล่วงหน้า = ค่าจ้างเฉลี่ยต่อวัน × 30 วัน × (จำนวนวันที่ทำงานต่อเนื่อง ÷ 365)

ตัวอย่าง) จำนวนเงินรวมของค่าจ้างใน 3 เดือนก่อนวันลาออกคือ 9,200,000 บาท จำนวนวันทั้งหมดในช่วงนั้นคือ 92 วัน

ค่าจ้างเฉลี่ยต่อวัน = 9,200,000 ÷ 92 = 100,000 บาท

หากทำงานต่อเนื่องเป็นเวลา 1,278 วัน (ประมาณ 3 ปี 6 เดือน)

ค่าจ้างล่วงหน้า = 100,000 × 30 × (1,278 ÷ 365)

= 3,000,000 × 3.5014

≈ 10,504,000 บาท

> ข้อตกลงที่ระบุว่า "ค่าจ้างล่วงหน้าถูกรวมอยู่ในเงินเดือน" (ข้อตกลงแบ่งจ่ายค่าจ้างล่วงหน้า) ถือว่าเป็นโมฆะตามหลักการโดยทั่วไป
คุณสามารถขอค่าจ้างล่วงหน้าเพิ่มเติมได้ในขณะที่ลาออก

สำหรับค่าจ้างล่วงหน้าของแรงงานต่างชาติที่มีสัญญา E-9 โครงสร้างคือจะถูกแทนที่ด้วย **ประกันการออกนอกประเทศตามระยะเวลา** ซึ่ง
นายจ้างจะสมัครเข้าร่วม ถ้าจำนวนเงินประกันน้อยกว่าค่าจ้างล่วงหน้าตามกฎหมาย นายจ้างต้องจ่ายเงินส่วนที่ขาด คุณต้องตรวจสอบจำนวน
เงินให้แน่นอน

ประกันสังคม 4 ประเภท — ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างกัน

ประกัน	คุ้มครองอะไร	ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย
ประกันสังคมแห่งชาติ	บำนาญในวัยชรา · บำนาญในกรณีพิการ · บำนาญให้ผู้สูงอายุ	ผู้จ้างและแรงงาน แบ่งกันคนละ 50%
ประกันสุขภาพ	ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล · ค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้สูงอายุ	ผู้จ้างและแรงงาน แบ่งกันคนละ 50%
ประกันการว่างงาน	ค่าชดเชยการว่างงาน · ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะอาชีพ · ค่าชดเชยในช่วงพักงานเพื่อเลี้ยงลูก	ค่าชดเชยการว่างงานแบ่งกันคนละ 50% ค่าใช้จ่ายในการรักษาความมั่นคงในการจ้างงานและพัฒนาทักษะอาชีพเป็นผู้จ้างที่ต้องรับผิดชอบทั้งหมด
ประกันอุบัติเหตุที่ทำงาน	ค่ารักษาพยาบาลและค่าชดเชยในกรณีเกิดอุบัติเหตุที่ทำงาน	ผู้จ้างต้องรับผิดชอบทั้งหมด

อัตราค่าประกันจะเปลี่ยนแปลงทุกปีตามประกาศของรัฐบาล ดังนั้นคุณต้อง **ตรวจสอบอัตราค่าประกันของปีนั้น ๆ** อย่างแน่นอน คุณเพียงแค่จ่ายโครงสร้างไว้ให้ถูกต้องก็เพียงพอแล้ว

แรงงานไม่ต้องจ่ายค่าประกันอุบัติเหตุที่ทำงานเลย หากค่าประกันอุบัติเหตุที่ทำงานถูกหักออกจากใบแจ้งหนี้เงินเดือน แสดงว่ามีข้อผิดพลาด ประกันอุบัติเหตุที่ทำงาน จะถูกใช้กับแรงงานทุกคนที่มีอย่างน้อย 1 คน ดังนั้นแม้บริษัทจะไม่สมัครเข้าร่วมประกันนี้ แรงงานก็ยังสามารถรับค่าชดเชยได้หากเกิดอุบัติเหตุ

ประกันสังคม 4 ประเภทสำหรับแรงงานต่างชาติ

- **ประกันสุขภาพ · ประกันอุบัติเหตุที่ทำงาน:** ใช้ได้
- **ประกันสังคมแห่งชาติ:** ขึ้นอยู่กับหลักการระหว่างประเทศ ขึ้นอยู่กับสัญชาติของแรงงานและสามารถรับเงินคืนได้หรือไม่ คุณต้องตรวจสอบตามสัญชาติของคุณอย่างแน่นอน
- **ประกันการว่างงาน:** ขึ้นอยู่กับสิทธิในการอยู่อาศัย อาจมีการสมัครเข้าร่วมโดยบังคับหรือสมัครได้ตามความต้องการ
- นอกจากนี้ แรงงานต่างชาติยังมี **ประกันการออกนอกประเทศตามระยะเวลา · ประกันค่าใช้จ่ายในการกลับประเทศ · ประกันอุบัติเหตุ · ประกันความรับผิดชอบในการไม่จ่ายเงินเดือน** ที่ต่างกัน คุณต้องตรวจสอบว่าใครเป็นผู้สมัครและเมื่อใดที่คุณสามารถรับเงินได้ในขณะที่ทำสัญญา

สิ่งที่ควรตรวจสอบในใบแจ้งหนี้เงินเดือน

- ☐ เงินเดือนพื้นฐาน และค่าตอบแทนต่าง ๆ ถูกแยกเป็นรายการต่าง ๆ หรือไม่
- ☐ ชั่วโมงทำงานล่วงเวลา · ชั่วโมงทำงานในเวลากลางคืน · ชั่วโมงทำงานในวันหยุด ตรงกับจำนวนชั่วโมงที่ทำงานจริงหรือไม่
- ☐ ค่าประกันอุบัติเหตุที่ทำงานถูกหักออกจากใบแจ้งหนี้เงินเดือนหรือไม่ (หากมีแสดงว่ามีข้อผิดพลาด)
- ☐ ได้ดำเนินการแจ้งข้อมูลการได้รับประกันสังคม 4 ประเภทหรือไม่ (สามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเองที่สำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติและสำนักงานประกันสังคมแห่งชาติ)
- ☐ คุณได้ เก็บใบแจ้งหนี้เงินเดือนเป็นไฟล์ทุกเดือน หรือไม่ — เป็นหลักฐานสำคัญในกรณีที่เกิดข้อพิพาทเรื่องการไม่จ่ายเงินเดือน

แหล่งอ้างอิง: กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม — ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างขั้นต่ำและระบบค่าจ้าง (<https://www.moel.go.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — กฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำ / กฎหมายคุ้มครองบำนาญของหน่วยงาน (<https://www.law.go.kr>) · องค์การสวัสดิการแรงงาน — การสมัครสมาชิกประกันการจ้างงานและประกันอุบัติเหตุและสุขภาพ ค่าเบี้ยประกัน (<https://www.comwel.or.kr>)

การรับมือกับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

แจ้งข้อมูลวิธีการและขั้นตอนในการติดต่อเมื่อเกิดปัญหาการค้างจ่ายเงินเดือน การเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม การกลั่นแกล้งในที่ทำงาน และการประสบอุบัติเหตุในที่ทำงาน

ขณะที่ 참는 동안 기한은 지나갑니다

เมื่อประสบกับความไม่ยุติธรรม ทางเลือกที่พบบ่อยที่สุดคือ "ลองทนไว้ก่อน" แต่ในเรื่องสิทธิแรงงานนั้น มี ระยะเวลา ที่กำหนดไว้ ค่าจ้างที่ถูกยึดมี 3 ปี และการยื่นขอคุ้มครองจากการเลิกจ้างที่ไม่ยุติธรรมมี 3 เดือน หากเกินระยะเวลาดังกล่าว แม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะถูกต่องตามกฎหมาย ก็ไม่สามารถโต้แย้งได้

และการแจ้งความไม่ได้ทำให้บริษัทล้มละลาย แต่ส่วนใหญ่จะจบลงด้วยการ **สั่งให้แก้ไขและจ่ายเงิน**

ที่สำคัญที่สุด — รวบรวมหลักฐาน

เจ้าหน้าที่สืบสวนสามารถตัดสินใจได้จากข้อมูลที่บันทึกไว้เท่านั้น จึงควรเก็บข้อมูลต่อไปนี้ไว้เสมอ

หลักฐาน	เหตุผลที่จำเป็น
สำเนาสัญญาจ้างงาน	ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้างและเวลาทำงานที่ตกลงกันไว้
รายการเงินเดือน บันทึกการโอนเงินเข้าบัญชี	จำนวนเงินที่ได้รับจริง
บันทึกเวลาเข้า-ออฟฟิศ (บันทึกลายนิ้วมือ บัตรเข้า-ออฟฟิศ บันทึกงานประจำวัน หรือบันทึกด้วยลายมือของตัวเอง)	หลักฐานสำคัญในการพิสูจน์การทำงานล่วงเวลา
ข้อความหรือข้อความในแอปพลิเคชันที่ส่งงาน	ข้อมูลและเวลาที่ได้รับคำสั่ง
การบันทึกเสียง	หากคุณเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสนทนา การบันทึกเสียงเป็นสิ่งที่สามารถทำได้

> แม้จะเป็นบันทึกงานที่เขียนด้วยมือ ก็จะได้รับที่ยอมรับเป็นหลักฐานหากเขียน ทุกวันในวันนั้น แต่หากเขียนรวมกันภายหลัง ความน่าเชื่อถือจะลดลง

การไม่จ่ายค่าจ้าง

ค่าจ้างต้องจ่ายให้กับผู้ทำงานโดยตรง ในวันที่กำหนด ทั้งหมด ผ่านเงินสด (หลักการ 4 ประการในการจ่ายค่าจ้าง) หากผู้ทำงานลาออก บริษัทต้อง ชำระค่าจ้างและค่าจ้างเลิกจ้างภายใน 14 วัน นับจากวันลาออก

ขั้นตอนการแจ้งความ

① ยื่นคำร้องต่อ **สำนักงานแรงงานจังหวัด** ที่มีเขตอำนาจ

- ออนไลน์: ยื่นคำร้อง "แจ้งการไม่จ่ายค่าจ้าง" ผ่านเว็บไซต์สำนักงานแรงงาน

- สามารถยื่นคำร้องด้วยการเดินทางหรือทางไปรษณีย์ได้

↓

② จัดสรรเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแรงงาน → สอบสวน (สัมภาษณ์ผู้ทำงานและเจ้าของธุรกิจ)

↓

③ หากยืนยันว่าการไม่จ่ายค่าจ้าง → แจ้งให้แก้ไข → ให้เจ้าของธุรกิจจ่ายเงิน

↓

④ หากยังไม่จ่าย → ออกใบแจ้งหนี้ตรวจสอบการไม่จ่ายเงิน

→ ยื่นคำขอจ่ายเงินจำนวนมาก / ฟ้องร้องในศาลแพ่ง / ดำเนินคดีอาชญากรรมกับเจ้าของธุรกิจ

- **เขตอำนาจ:** กำหนดตามที่ตั้งของสถานที่ทำงาน สำนักงานแรงงานจังหวัดบุษุน รวมถึงสำนักงานสาขาที่อยู่ภายใต้การดูแล (บุษุนตะวันออก บุษุนเหนือ ขางวอน อุซัน ยางซาน จินจู หงยอง) รับผิดชอบในพื้นที่
- **การจ่ายเงินจำนวนมาก:** หากบริษัทล้มละลายหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายเงิน กองทุนสวัสดิการแรงงาน จะจ่ายเงินแทนในขอบเขตที่กำหนดไว้ ดังนั้นควรตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับวงเงินสูงสุดและระยะเวลาในการยื่นคำขอจากสำนักงาน (1588-0075)
- **ดอกเบี้ยจากการล่าช้า:** หากไม่ได้จ่ายเงินภายใน 14 วันหลังจากลาออก ดอกเบี้ยจะถูกเรียกเก็บตั้งแต่วันที่ถัดไปเป็นอัตรา 20% ต่อปี (ไม่ใช้กับการไม่จ่ายเงินขณะทำงาน)

การเลิกจ้างที่ไม่ยุติธรรม

ข้อที่ต้องตรวจสอบ	มาตรฐาน
การแจ้งการเลิกจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร	ต้องแจ้งเหตุและเวลาของการเลิกจ้างเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ถูกต้อง (สำหรับบริษัทที่มีพนักงาน 5 คนขึ้นไป) การแจ้งการเลิกจ้างผ่านข้อความหรือการพูดคุยถือว่าไม่มีผลทางกฎหมาย
การแจ้งล่วงหน้า	ต้องแจ้งล่วงหน้า 30 วัน หรือ เงินค่าจ้างทั่วไป 30 วัน (เงินค่าจ้างแจ้งล่วงหน้า) ยกเว้นในกรณีที่ทำงานต่อเนื่องน้อยกว่า 3 เดือน
เหตุผลที่ถูกต้อง	บริษัทที่มีพนักงาน 5 คนขึ้นไป ไม่สามารถเลิกจ้างโดยไม่มีเหตุผลที่ถูกต้องได้
ระยะเวลาในการยื่นคำร้องเพื่อขอคุ้มครอง	ต้องยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการแรงงานจังหวัด ภายใน 3 เดือน นับจากวันที่เกิดการเลิกจ้าง

สำหรับพื้นที่บุษุน อุซัน และคังนัม คณะกรรมการแรงงานจังหวัดบุษุน คณะกรรมการแรงงานจังหวัดอุซัน และคณะกรรมการแรงงานจังหวัดคังนัม รับผิดชอบตามที่ตั้งของสถานที่ทำงาน (ทั้งสามหน่วยงานเป็นองค์กรแยกกัน ดังนั้นควรตรวจสอบเขตอำนาจก่อนยื่นคำร้อง) ไม่มีค่าใช้จ่ายในการยื่นคำร้องเพื่อขอคุ้มครอง และหากมีคุณสมบัติครบถ้วน คุณสามารถรับบริการจากทนายความที่รัฐจัดให้ได้

> ต้องระมัดระวังหากมีการขอให้ลงนามใน ใบแจ้งการลาออกโดยสมัครใจ การลงนามจะทำให้ถือว่าการลาออกเอง ทำให้ยากต่อการโต้แย้งว่าเป็นการเลิกจ้างที่ไม่ยุติธรรม และส่งผลต่อการรับเงินสงเคราะห์การว่างงาน หากไม่เข้าใจ ควร ไม่ลงนามและขอคำปรึกษาเสียก่อน

การรังแกในที่ทำงาน

การรังแกในที่ทำงานตามกฎหมายจะถือว่าการรังแกในที่ทำงานเมื่อทั้งสามเงื่อนไขต่อไปนี้เป็นจริง

1. ใช้ สถานะหรือความสัมพันธ์ที่เหนือกว่า ในที่ทำงาน
2. เกินขอบเขตที่เหมาะสมในงาน
3. ทำให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ หรือ ทำให้สภาพแวดล้อมการทำงานแย่ลง

การสั่งงานหรือตำหนิที่เหมาะสมไม่ถือว่าการรังแกในที่ทำงาน แต่การพูดหยาบ การโดดเดี่ยว การไม่ให้งาน การให้ทำงานส่วนตัว หรือการล้อเลียนโดยใช้ลักษณะเป็นเหตุผล อาจถือว่าการรังแกในที่ทำงานได้

ขั้นตอนการจัดการ

- ① ใครก็ตามสามารถแจ้งให้เจ้าของธุรกิจทราบได้ (ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบ)
↓
- ② เจ้าของธุรกิจมีหน้าที่ต้องสอบสวนโดยไม่ล่าช้า
↓
- ③ ระหว่างการสอบสวน ต้องมีการคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบ (เปลี่ยนสถานที่ทำงาน ให้หยุดงานมีเงินเดือน เป็นต้น) ห้ามมีการดำเนินการที่ขัดกับความต้องการของผู้ได้รับผลกระทบ
↓
- ④ หากยืนยันว่ามีกรรังแก → ดำเนินการลงโทษผู้ก่อการรังแก หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน
↓
- ⑤ หากบริษัทไม่ดำเนินการสอบสวนหรือจัดการ → ยื่นคำร้องต่อสำนักงานแรงงานที่มีเขตอำนาจ

> การให้การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้แจ้งหรือผู้ได้รับผลกระทบถือเป็นการกระทำผิดทางอาญากรรม ข้อกำหนดนี้เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การแจ้งเป็นไปได้ ไซ้ได้กับบริษัทที่มีพนักงาน 5 คนขึ้นไป

งานอุตสาหกรรม — อย่ารับคำแนะนำให้รับการจัดการการบาดเจ็บโดยไม่ตรวจสอบ

เมื่อได้รับบาดเจ็บ มักมีการเสนอว่า "หากคุณแจ้งว่าเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน บริษัทจะลำบาก ดังนั้นเราจะจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษาให้" นี้เรียกว่า การจัดการอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน ปัญหาคือดังนี้

- เงินที่บริษัทจ่ายมักจะเป็นเพียง ค่าใช้จ่ายในการรักษา แต่ไม่มี เงินค่าจ้างในช่วงที่ไม่สามารถทำงานได้ หรือ เงินค่าชดเชยความพิการ ที่เกิดจากอาการหลังจากได้รับบาดเจ็บ
- หากเกิดอาการหลังจากได้รับบาดเจ็บ อาจไม่มีบันทึกใดๆ ที่สามารถยืนยันได้ในภายหลัง
- การซ่อนเร้นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงานเป็นความผิดของเจ้าของธุรกิจ ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ทำงานควรให้ความเห็นอกเห็นใจ

ผู้ทำงานสามารถ ยื่นคำร้องต่อสำนักงานสวัสดิการแรงงานโดยตรงได้โดยไม่ต้องได้รับการอนุมัติจากบริษัท แม้ว่าบริษัทจะปฏิเสธการลงนามในวันที่ตรวจสอบ แต่ก็ยังสามารถยื่นคำร้องได้

ที่ไหนสามารถแจ้งได้ — สรุปในหนึ่งหน้า

ปัญหา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา
การไม่จ่ายค่าจ้าง ความผิดในการไม่ปฏิบัติตามค่าจ้างขั้นต่ำ ไม่จ่ายเงินค่าล่วงเวลา ไม่ให้สัญญาจ้างงาน	ยื่นคำร้องต่อ สำนักงานแรงงานจังหวัด (ผ่านเว็บไซต์ สำนักงานแรงงาน)	3 ปี สำหรับค่าจ้าง
การเลิกจ้างที่ไม่ยุติธรรมหรือการลงโทษที่ไม่ยุติธรรม	คณะกรรมการแรงงานจังหวัด ยื่นคำร้องเพื่อขอคุ้มครอง	3 เดือน นับจากวันที่เลิกจ้าง
การรังแกในที่ทำงาน	แจ้งกับบริษัท → หากไม่ดำเนินการ ยื่นคำร้องต่อ สำนักงานแรงงาน	—
อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน	สำนักงานสาขาของสำนักงานสวัสดิการแรงงาน ยื่นคำร้องขอเงินค่ารักษา	3 ปีหรือ 5 ปีตามประเภทของเงินค่ารักษา
คำสั่งทำงานที่อันตราย ไม่มีมาตรการความปลอดภัย	แผนกป้องกันอุบัติเหตุของสำนักงานแรงงาน / สำนักงานความปลอดภัยและสุขภาพ	—
การให้ค่าปรึกษาตามกฎหมายแรงงานทั่วไป	ศูนย์ให้คำปรึกษาค้าของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ 1350	—
การให้ค่าปรึกษาสำหรับแรงงานต่างชาติ (หลายภาษา)	1577-0071	—

สิ่งที่แรงงานต่างชาติควรรู้เป็นพิเศษ

- ไม่สามารถปฏิบัติไม่เป็นธรรมหรือบังคับให้เดินทางออกนอกประเทศได้เพียงเพราะ **แจ้งความแล้ว**
- การละเมิดเงื่อนไขการทำงานของเจ้าของธุรกิจ การไม่จ่ายค่าจ้าง การปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรม เป็น **เหตุผลในการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน** และกรณีนี้จะไม่ถูกนับรวมในจำนวนครั้งในการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน จึงควรแจ้งเหตุผลอย่างถูกต้องกับศูนย์จัดหางาน
- อย่าปฏิบัติตามคำขอเกี่ยวกับการเก็บ หนังสือเดินทางและใบสมัครแรงงานต่างชาติ หรือการส่ง **บัญชีธนาคารและบัตรเครดิต**
- สามารถรับค่าปรึกษาได้ในภาษาของตนเองผ่าน **1350** (มีบริการแปล) และ **1577-0071**

สิ่งที่ควรตรวจสอบในวันนี้

- ☐ คุณมีสำเนาสัญญาจ้างงานในมือหรือไม่
- ☐ คุณมีการเก็บรักษา รายการเงินเดือนและบันทึกการโอนเงินเข้าบัญชี ของช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่
- ☐ คุณมีการบันทึกเวลาเข้า-ออฟฟิศและเวลาทำงานล่วงเวลา ทุกวัน หรือไม่
- ☐ คุณทราบว่สำนักงานแรงงานจังหวัดที่มีเขตอำนาจของบริษัทคุณอยู่ที่ใดหรือไม่
- ☐ คุณทราบหรือไม่ว่า **คุณสามารถยื่นคำร้องขอคำปรึกษาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในที่ทำงานได้โดยตรง ด้วยตนเอง**

แหล่งอ้างอิง: กรมการจ้างงานและแรงงาน ช่องทางร้องเรียน — การยื่นคำร้องเรื่องการค้างจ่ายเงินเดือน เป็นต้น (<https://minwon.moel.go.kr>) · กระทรวงแรงงาน — แนวทางการพิจารณา ป้องกัน และรับมือกับการล่วงละเมิดในที่ทำงาน (<https://www.moel.go.kr>) · ศูนย์ข้อมูลกฎหมายแห่งชาติ — กฎหมายแรงงาน (ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเลิกจ้างและการบังคับใช้) (<https://www.law.go.kr>)

ลองทำที่หน้างาน

- ตรวจสอบรายการสำคัญในสัญญาจ้างงาน
- ขั้นตอนการแจ้งข้อมูลต่อกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้

BIZ360 เป็นบริการที่ช่วยด้านการจ้างงานและการฝึกอบรมสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตในปูซาน อุลซาน และคย็องนัม เราให้บริการฟรีทั้งข้อมูลหน่วยงานของบริษัทที่แข็งแกร่ง 2,000 แห่ง สื่อฝึกอบรมตามสายงาน 50 โมดูล และคู่มือการตั้งหลักในพื้นที่

เว็บไซต์ biz360.kr

คู่มือการตั้งหลัก biz360.kr/live

สื่อฝึกอบรมฉบับเต็ม biz360.kr/ojt

ติดต่อ biz360.kr/contact

เผยแพร่ 2026-08-18 กฎหมาย กำหนดเวลา และมาตรการต่าง ๆ อาจอิงตามวันที่เผยแพร่และอาจเปลี่ยนแปลงได้ เรื่องความปลอดภัยให้ยึดระเบียบของสถานประกอบการและคำสั่งหน่วยงานเป็นหลัก หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่คำปรึกษาทางกฎหมาย คุณสามารถคัดลอกไปใช้ในการอบรมภายในองค์กรได้